

บทที่ 2

ภาวะการค้ากับต่างประเทศของประเทศไทย

ภาวะการค้ากับต่างประเทศหลังสงครามโลกครั้งที่สอง (พ.ศ. 2488-2502) โดยสังเขป

ในระหว่างสงครามโลกครั้งที่สอง ประเทศไทยได้ประกาศสงครามกับฝ่ายพันธมิตร การค้าขายกับต่างประเทศส่วนใหญ่จึงติดต่อกับประเทศญี่ปุ่น ภายหลังจากสงคราม ก็ตั้งแต่วันที่ พ.ศ. 2488 ซึ่งเป็นปีที่สงครามยุติ ประเทศไทยได้มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงนโยบายการค้า เสียใหม่เพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์เศรษฐกิจที่เป็นอยู่ในขณะนั้น โดยพยายามส่งเสริม ให้มีการค้าอย่างเสรีขึ้น เพื่อสนับสนุนให้มีการกระหว่างประเทศอย่างกว้างขวาง ทำให้ ประเทศมีรายได้จากการส่งสินค้าออกเพิ่มมากขึ้น แต่ต่อมาหลังจากปี พ.ศ. 2494 ไทยก็ต้อง ประสบกับปัญหาเงินเฟ้อ อันเนื่องมาจากในต้นปี พ.ศ. 2495 นั้นได้มีการลดค่าเงินปอนด์จาก ปอนด์ละ 51 บาทมาเป็นปอนด์ละ 45 บาท จึงได้มีการควบคุมการค้าอย่างเข้มงวดอีกครั้งหนึ่ง คือมีการควบคุมสินค้าเข้าเกือบทุกชนิด และสำหรับการให้สิทธิขอซื้อเงินตราต่างประเทศใน อัตราพิเศษแก่พ่อค้าผู้ซื้อสินค้าเข้าบางประเภทนั้นก็ลดลงเหลือเพียงนมและยารักษาโรค เท่านั้น จนถึงปี พ.ศ. 2498 จึงได้ผ่อนคลายให้การการค้าดำเนินไปอย่างเสรียิ่งขึ้น แต่เมื่อปี พ.ศ. 2501 เศรษฐกิจทั่วโลกซบเซา ประกอบกับผลผลิตเกษตรกรรมของไทยในปีนั้นได้ผลน้อย จึงทำให้สถานการณ์เศรษฐกิจของไทยทรุดลงไปอีก เริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. 2501 ไทยจึงได้เริ่ม มีการเร่งรัดพัฒนาเศรษฐกิจ ทำให้ดุลการค้าขาดดุลสูงมาก ทั้งนี้เนื่องจากต้องซื้อสินค้าประเภททุนจากต่างประเทศ อย่างไรก็ตามการที่ดุลการค้าขาดดุลอันเนื่องมาจากการสั่งซื้อสินค้า ประเภททุนมาใช้เพื่อการพัฒนาประเทศนี้ไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อเศรษฐกิจของประเทศ เพราะการพัฒนาอย่างจริงจังจะก่อให้เกิดกำลังผลิตภายในประเทศในอนาคต

ภาวะการค้ากับต่างประเทศระหว่างปี พ.ศ. 2503 - 2512

ภาวะการค้าที่จะกล่าวถึงต่อไปนี้จะแยกเป็นการซื้อสินค้าจากต่างประเทศ (Import) และการส่งสินค้าออกไปขายต่างประเทศ (Export) โดยเรียงลำดับแต่ละปี สำหรับการซื้อสินค้าจากต่างประเทศนั้น ประเทศไทยได้สั่งซื้อสินค้าเข้าหลายชนิด จึงได้จัดประเภทของสินค้าเข้าไว้เป็นหมวดหมู่ ส่วนทางด้านกาส่งสินค้าออกไปขายต่างประเทศนั้น ประเทศไทยมีสินค้าออกสำคัญ ๆ ที่เป็นสินค้าหลักอยู่เพียง 7 - 8 ชนิด ซึ่งจะกล่าวถึงสินค้าออกแต่ละชนิดโดยละเอียดต่อไป

ก. สินค้าขาเข้า

ปี พ.ศ. 2503 สินค้าที่ประเทศไทยสั่งเข้ามาจากต่างประเทศในระหว่างปี พ.ศ. 2503 นี้มีมูลค่ารวมทั้งสิ้น 9,474¹ ล้านบาท สูงกว่าปี พ.ศ. 2502 ประมาณ 468 ล้านบาท ในจำนวนสินค้าเข้าทั้งหมดนี้มีสินค้าที่ไม่ก่อให้เกิดการจ่ายเงินตราต่างประเทศในปี พ.ศ. 2503 นี้คือ สินค้านำเข้าเพื่อการทูตเป็นจำนวนสุทธิประมาณ 20 ล้านบาท สินค้าที่ได้รับความช่วยเหลือจากต่างประเทศ 672 ล้านบาท สินค้าเงินกู้ 618 ล้านบาท และสินค้าส่งออก 101 ล้านบาท ถ้าหักสินค้าเหล่านี้ออก การค้าในปี พ.ศ. 2503 ซึ่งขาดดุล อยู่ 837 ล้านบาทจะกลายเป็นเกินดุล ประมาณ 574 ล้านบาท

ปี พ.ศ. 2504 สินค้าที่นำเข้าในปีนี้มีมูลค่า 10,236.7² ล้านบาท สูงกว่าระยะเดียวกันในปีก่อน 614.1 ล้านบาท ในจำนวนสินค้าขาเข้าทั้งหมดนี้มีสินค้านำเข้าซึ่งไม่ต้องจ่ายและยังไม่มีกาจ่ายเงินตราต่างประเทศในระยะนี้เป็นมูลค่า 1,329.9 ล้านบาท หรือร้อยละ 13.0 ของมูลค่าสินค้าขาเข้าทั้งสิ้นเมื่อเทียบมูลค่าสินค้านำเข้าโดยไม่ก่อให้เกิดการจ่ายเงินตราต่างประเทศ ในปี พ.ศ. 2504 กับ พ.ศ. 2503 จะปรากฏดังนี้

1 ธนาคารแห่งประเทศไทย, รายงานเศรษฐกิจและการเงิน, ฉบับประจำปี พ.ศ. 2503

2 ธนาคารแห่งประเทศไทย, รายงานเศรษฐกิจและการเงิน, ฉบับประจำปีพ.ศ. 2504

ตารางที่ 1

มูลค่าของสินค้าขาเข้าที่ไม่ก่อให้เกิดการจ่ายเงินตราต่างประเทศ 6

ปี พ.ศ. 2503 และ 2504

	(ล้านบาท)		
	2503	2504	+ เพิ่ม - ลด
สินค้าทางการทูต ฯลฯ	51.0	23.7	- 27.3
สินค้าช่วยเหลือ	670.4	268.9	- 401.5
สินค้าเงินกู้ทางการ	616.5	867.7	+ 251.2
สินค้าเงินกู้เอกชน	102.8	169.6	+ 66.8
	<u>1,440.7</u>	<u>1,329.9</u>	<u>- 110.8</u>

ปี พ.ศ. 2505 สินค้านำเข้าในปี พ.ศ. 2505 นี้มีมูลค่า 11,430.2³ ล้านบาท สูงกว่าปี พ.ศ. 2504 เป็นจำนวน 1,142.9 ล้านบาท สินค้าประเภทที่นำเข้ามากขึ้นในปีนี้ได้แก่ เครื่องจักรกล และอุปกรณ์ในการขนส่ง มูลค่าสูงขึ้น 674.1 ล้านบาท เนื่องจากมีการนำเครื่องจักรใช้ในการอุตสาหกรรมต่าง ๆ รถยนต์ จักรยานยนต์ และเครื่องกลจักรไฟฟ้าเข้ามามากขึ้น สินค้าประเภทเชื้อเพลิงและเคมีภัณฑ์นำเข้ามากขึ้นเป็นมูลค่า 202.7 ล้านบาท และ 134.4 ล้านบาทตามลำดับ ในจำนวนสินค้าเข้าทั้งสิ้นนี้มีสินค้านำเข้าซึ่งไม่มีการชำระและยังไม่ต้องชำระเงินในระบายนี้นรวมกันเป็นมูลค่า 2,092.4 ล้านบาท หรือร้อยละ 18.3 ของมูลค่าสินค้านำเข้าทั้งสิ้น สูงกว่าปีก่อน 717.0 ล้านบาท ทั้งนี้ เพราะในปี พ.ศ. 2505 นี้ประเทศไทยได้รับสินค้าช่วยเหลือ และสินค้าเงินกู้ทั้งทางการและเอกชนมากขึ้น

ปี พ.ศ. 2506 ในปีนี้ประเทศไทยนำสินค้าจากต่างประเทศเข้ามาเป็นมูลค่า 12,487.7⁴ ล้านบาท สูงกว่าปีที่แล้ว 984 ล้านบาท สินค้าประเภทที่มีมูลค่า

³ ธนาคารแห่งประเทศไทย, รายงานเศรษฐกิจและการเงิน. ฉบับประจำปีพ.ศ. 2505

⁴ ธนาคารแห่งประเทศไทย, รายงานเศรษฐกิจและการเงิน. ฉบับประจำปีพ.ศ. 2506

นำเข้ามากคือ สินค้าประเภทสิ่งหัตถกรรม เครื่องกลจักร และอุปกรณ์การขนส่ง เคมีภัณฑ์ และเชื้อเพลิง

ในจำนวนสินค้าขาเข้าทั้งหมดนี้ มีสินค้าที่ไม่ก่อให้เกิดการจ่ายเงินตราต่างประเทศ เป็นมูลค่ารวมทั้งสิ้น 2,336.1 ล้านบาท สินค้าดังกล่าวได้แก่สินค้าทูต สินค้าตัวอย่าง สินค้านำเข้าชั่วคราว ของใช้ส่วนตัว และสินค้าส่งกลับคืน รวมเป็นมูลค่า 107.5 ล้านบาท สินค้าเงินกู้และเงินเชื่อ 1,349.1 ล้านบาท และสินค้าช่วยเหลือ 879.5 ล้านบาท

ปี พ.ศ. 2507 ปีนี้สินค้าขาเข้าทั้งหมดมีมูลค่า 13,984.2⁵ ล้านบาท สูงกว่าปี พ.ศ. 2506 เป็นจำนวน 1,181.4 ล้านบาท สินค้าที่มีมูลค่านำเข้าสูงขึ้นมากคือ เครื่องจักรและอุปกรณ์การขนส่ง สูงขึ้น 451.3 ล้านบาท สินค้าประเภทเคมีภัณฑ์และน้ำมันเชื้อเพลิงจากแร่สูงขึ้น 229.3 ล้านบาท และ 223.1 ล้านบาท ตามลำดับ

ปี พ.ศ. 2508 ปีนี้ได้มีการนำสินค้าเข้าจากต่างประเทศเป็นมูลค่า 15,327.6⁶ ล้านบาท สูงกว่าปี พ.ศ. 2507 เป็นจำนวน 1,074.1 ล้านบาท สินค้านำเข้าประเภททุน มีมูลค่าประมาณร้อยละ 42 ของสินค้าเข้าทั้งสิ้น รองลงมาได้แก่สินค้าบริโภคนิยม และวัตถุดิบซึ่งมีมูลค่าประมาณร้อยละ 35 และ 23 ตามลำดับ หรือเมื่อเทียบกับปีที่แล้วสินค้าขาเข้าประเภททุนมีอัตราส่วนลดลง ส่วนสินค้าบริโภคนิยมและวัตถุดิบมีอัตราส่วนสูงขึ้น

ในบรรดาสินค้าขาเข้าทั้งหมดนี้ มีสินค้าที่ได้รับความช่วยเหลือ และที่ยังไม่ต้องใช้เงินตราต่างประเทศชำระ เป็นมูลค่าทั้งสิ้นประมาณ 2,567 ล้านบาท หรือร้อยละ 17 ของมูลค่าสินค้าขาเข้าทั้งสิ้น เมื่อเทียบกับ 2,555 ล้านบาท หรือร้อยละ 18 ของปี พ.ศ. 2507 นับว่าใกล้เคียงกัน

5 ธนาคารแห่งประเทศไทย, รายงานเศรษฐกิจและการเงิน. ฉบับประจำปีพ.ศ. 2507

6 ธนาคารแห่งประเทศไทย, รายงานเศรษฐกิจและการเงิน. ฉบับประจำปีพ.ศ. 2508

ปี พ.ศ. 2509 สินค้าขาเข้ามีมูลค่า 24,481.4⁷ ล้านบาท สูงกว่าปี พ.ศ. 2508 ถึง 8,296.1 ล้านบาท มูลค่าสินค้าขาเข้าปีนี้เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว เนื่องจากมีของนำเข้ามาตามโครงการให้ความช่วยเหลือทางทหารของสหรัฐอเมริกา สินค้าที่นำเข้ามาตามโครงการนี้ส่วนใหญ่เป็นสินค้าในหมวดเครื่องจักร หมวดสิ่งหัตถกรรม หมวดเคมีภัณฑ์ หมวดสิ่งหัตถกรรม เบ็ดเตล็ด น้ำมันเชื้อเพลิง และหมวดอาหาร เครื่องดื่ม ยาสูบ

ปี พ.ศ. 2510 สินค้าขาเข้า (ไม่รวมของทหารพันธมิตร) มีมูลค่าประมาณ 21,041⁸ ล้านบาท เทียบกับปีที่แล้วเพิ่มขึ้นประมาณ 2,537 ล้านบาท แต่เมื่อเปรียบเทียบกับในระยะปี พ.ศ. 2507 และ พ.ศ. 2508 ยังคงเพิ่มขึ้นในอัตราสูง กล่าวคือปี พ.ศ. 2507 และ พ.ศ. 2508 สินค้าขาเข้าเพิ่มขึ้นเฉลี่ยเพียงปีละ 1,315 ล้านบาท หรือร้อยละ 10 ต่อปี ในปี พ.ศ. 2510 นี้ ประเทศที่ขายสินค้าให้แก่ไทยมากที่สุดได้แก่ประเทศญี่ปุ่น รองลงมาคือ สหรัฐอเมริกา สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน และสหราชอาณาจักร

ปี พ.ศ. 2511 ปีนี้สินค้าขาเข้า (ไม่รวมสินค้าทางทหาร) มีมูลค่าประมาณ 24,833⁹ ล้านบาท เทียบกับปีที่แล้วเพิ่มขึ้น 2,645 ล้านบาท สินค้าที่นำเข้ามามากยิ่งขึ้นได้แก่ สินค้าหมวดเครื่องจักรและอุปกรณ์ในการขนส่งมูลค่า 8,762 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีที่แล้ว 1,034 ล้านบาท หรือร้อยละ 13.4 รองลงมาได้แก่สิ่งหัตถกรรมจักจำพวกตามวัตถุประสงค์มูลค่า 6,266 ล้านบาท ลดลงจากปีที่แล้ว 127 ล้านบาท หรือร้อยละ 2 ประเภทสินค้าที่ลดลงได้แก่ผลิตภัณฑ์ซีเมนต์ เส้นใยสำหรับทอผ้า ส่วนเคมีภัณฑ์มีมูลค่า 3,280 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีที่แล้ว 651 ล้านบาท หรือร้อยละ 24.8 และน้ำมันเชื้อเพลิงมีมูลค่า 2,026 ล้านบาท เพิ่มขึ้น 438 ล้านบาท หรือร้อยละ 27.6

⁷ธนาคารแห่งประเทศไทย, รายงานเศรษฐกิจและการเงิน. ฉบับประจำปีพ.ศ. 2509

⁸ธนาคารแห่งประเทศไทย, รายงานเศรษฐกิจและการเงิน. ฉบับประจำปีพ.ศ. 2510

⁹ธนาคารแห่งประเทศไทย, รายงานเศรษฐกิจและการเงิน. ฉบับประจำปีพ.ศ. 2511

ในปีนี้ประเทศญี่ปุ่นยังคงเป็นประเทศที่ขายสินค้าให้ไทยมากที่สุด รองลงมาคือสหรัฐอเมริกา สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน และสหราชอาณาจักร สำหรับทางคานราคาปรากฏว่าดัชนีราคาค่อนหน่วยของสินค้าขาเข้าในระยะ 6 เดือนแรกของปีนี้ได้ลดลง คือจาก 92.9 เป็น 91.0 หรือลดลงร้อยละ 2 ดัชนีราคาสินค้าขาออกเปรียบเทียบในระยะ 6 เดือนดังกล่าวจึงลดลงจาก 117.7 เป็น 115.3 (ปี พ.ศ. 2501 = 100)

ปี พ.ศ. 2512 ในปีนี้สินค้าเข้ามีมูลค่าทั้งสิ้นประมาณ 25,975¹⁰ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อน 1,872 ล้านบาท เมื่อเทียบกับอัตราเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 20 ในปี พ.ศ. 2509 และ พ.ศ. 2510 และร้อยละ 9 ในปี พ.ศ. 2511 ในปีนี้จำนวนสินค้าที่นำเข้าเป็นสินค้าบริโภคร้อยละ 21.0 วัตถุดิบและกึ่งวัตถุดิบร้อยละ 20.0 สินค้าทุนร้อยละ 37.3 นอกนั้นเป็นสินค้าอื่น ๆ ซึ่งรวมทั้งรถยนต์และน้ำมันเชื้อเพลิง สินค้าบริโภคนำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.5 ส่วนสินค้าประเภทสิ้นเปลืองนำเข้าลดลง ซึ่งได้แก่เครื่องนุ่งห่มและผลิตภัณฑ์ยา สินค้าประเภทใช้คงทนนำเข้าเพิ่มขึ้น ที่สำคัญได้แก่เครื่องใช้ในบ้าน และเครื่องไฟฟ้า ในปีนี้ประเทศที่เป็นตลาดสินค้าของไทยที่สำคัญที่สุดคงเป็นญี่ปุ่น เช่นเดียวกับปีที่แล้ว รองลงมาได้แก่สหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นตลาดโลหะที่บุก แป้งมันสำปะหลัง และปอของไทย ส่วนฮ่องกง สิงคโปร์ สหพันธ์มาเลเซีย ไต้หวัน และอินเดียน่า ยังคงซื้อสินค้าจากไทยในอัตราระดับใกล้เคียงกับปีที่แล้ว สำหรับด้านสินค้าเข้า ประเทศไทยสั่งซื้อสินค้าจากญี่ปุ่นมากที่สุด รองลงมาคือสหรัฐอเมริกา สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน และสหราชอาณาจักร เช่นเดียวกับปีก่อน ๆ

สินค้าเข้าของประเทศไทยมีหลายชนิด ทั้งสินค้าที่จำเป็นและสินค้าฟุ่มเฟือย ทั้งสินค้าประเภททุนและสินค้าอุปโภคบริโภค เป็นสินค้าที่ซื้อจากประเทศต่าง ๆ หลายประเทศ การนำสินค้าเข้าส่วนใหญ่จะนำเข้าทางท่ากรุงเทพฯ สำหรับสินค้าที่นำเข้าทางท่าภูมิภาคมีน้อยมากเพียงประมาณ 2 - 3 เปอร์เซ็นต์เท่านั้น ในที่นี้จะกล่าวถึงเฉพาะสินค้าเข้าที่สำคัญ ๆ ที่นำเข้าทางท่ากรุงเทพฯ โดยแยกเป็นประเภทต่าง ๆ ดังนี้คือ

ตารางที่ 2
มูลค่าการนำสินค้าเข้าจากต่างประเทศ

(ล้านบาท)

ประเภท	ปี พ.ศ.						
	2506	2507	2508	2509	2510	2511	2512
สิงห์ตัดกรรมจัก							
จำพวกตามวัตถุประสงค์	4,188	4,343	4,755	5,412	6,374	6,217	6,289
เครื่องจักรกลและ							
บริษัทที่ค่าเสียงขนส่ง	3,904	4,520	4,535	5,532	7,341	8,378	9,113
เคมีภัณฑ์	1,242	1,486	1,640	2,074	2,549	2,809	3,264
เชื้อเพลิงและ							
น้ำมันหล่อลื่น	1,221	1,458	1,274	1,873	1,588	1,975	1,829
อาหาร เครื่องดื่ม							
และยาสูบ	956	1,059	989	1,267	1,340	1,581	1,831
สิงห์ตัดกรรม							
เบ็ดเตล็ด	382.8	640.58	898.2	1,156	1,164	1,671.4	1,929.1
วัตถุดิบ	224	282	477	521	624	623	823
สินค้าอื่น ๆ	369.8	195.6	759.3	6,646	61	1,578.5	896.8
รวม	12,487.7	13,984.2	15,327.6	24,481.4	21,041	24,833	25,975

ที่มา :- กรมการสนเทศ กระทรวงเศรษฐกิจ รายงานการค้าระหว่างประเทศ

1. สิ่งหัตถกรรมจักจำพวกตามวัตถุ ไค้แกเหล็กและเหล็กกล้า ฝ้าฝืนทอด้วยเส้นใยสังเคราะห์ ฝ้าฝืนฝ้าย กระดาษ และผลิตภัณฑ์กระดาษ เส้นค้าย ยุทธภัณฑ์ ยางนอก ยางใน ยวดยาน เชือก กระสอบป่าน ฯลฯ สินค้าประเภทนี้มีมูลค่าการนำเข้าสูงกว่าสินค้าประเภทอื่น ๆ คือประมาณ 30 เปอร์เซ็นต์ของสินค้าเข้าทั้งหมด ในปี พ.ศ. 2506 การนำเข้าของสินค้าประเภทนี้คิดเป็นมูลค่ารวมทั้งสิ้น 4,188¹¹ ล้านบาท ต่อมาในปี พ.ศ. 2507 ไค้เพิ่มขึ้นอีกเล็กน้อยเป็น 4,343 ล้านบาท และในปี พ.ศ. 2508 สินค้าประเภทสิ่งหัตถกรรมนี้ไค้เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2507 ราว 5.8 เปอร์เซ็นต์ เพราะไค้นำยุทธภัณฑ์กับเหล็กและเหล็กกล้าเข้ามาเพิ่มขึ้นประมาณ 230 และ 120 ล้านบาทตามลำดับ ในปี พ.ศ. 2508 นี้สินค้าประเภทสิ่งหัตถกรรมจักจำพวกตามวัตถุที่นำเข้าคิดเป็นมูลค่าประมาณ 31 เปอร์เซ็นต์ของสินค้าเข้าทั้งหมด คือมีมูลค่าประมาณ 4,755 ล้านบาท พ.ศ. 2509 มีการนำเข้าของสินค้าประเภทนี้ประมาณ 5,412 ล้านบาท เพิ่มจากปี พ.ศ. 2508 ราว 14 เปอร์เซ็นต์

สินค้าที่เพิ่มขึ้นมากไค้แกเหล็กและเหล็กกล้า กระดาษและผลิตภัณฑ์กระดาษ ซีเมนต์ (ปี พ.ศ. 2509 ปริมาณซีเมนต์ที่ผลิตภายในประเทศไม่พอเพียงกับความต้องการ) ต่อมาในปี พ.ศ. 2510 สินค้าประเภทนี้มีมูลค่าการนำเข้ามากเป็นที่สองรองจากเครื่องจักรกลและบริภัณฑ์ลำเลียงขนส่ง คือมีมูลค่านำเข้าประมาณ 6,374 ล้านบาท สูงกว่าปี พ.ศ. 2509 ประมาณ 962 ล้านบาท หรือ 17.8 เปอร์เซ็นต์ สินค้าที่มีมูลค่าการนำเข้าเพิ่มขึ้นมากไค้แก เหล็กและเหล็กกล้า ฝ้า ค้าย อวูฐปีน พ.ศ. 2511 มูลค่าการนำเข้าลดน้อยกว่าปีก่อน 157 ล้านบาท คือมีมูลค่าการนำเข้าเพียง 6,217 ล้านบาท ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 26 ของมูลค่าสินค้าที่นำเข้าทั้งหมด และในปี พ.ศ. 2512 มูลค่าของสินค้าประเภทนี้ที่นำเข้าไค้เพิ่มขึ้นจากปีก่อนเล็กน้อยประมาณ 72 ล้านบาท หรือร้อยละ 1 คือมีมูลค่าการนำเข้าของสินค้าประเภทนี้ประมาณ 6,289 ล้านบาท

¹¹ กรมการสนเทศ, กระทรวงเศรษฐกิจ 2509 รายงานการค้าระหว่างประเทศไทยกับประเทศต่าง ๆ (เล่ม 2)

2. เครื่องจักรกลและบริษัทลำเลียงขนส่ง ส่วนใหญ่ถือเป็นสินค้าประเภททุนที่จำเป็นต่อการพัฒนาประเทศ ได้แก่ยานยนต์เดินบนถนน เครื่องจักรใช้งานเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม (รวมรถแทรกเตอร์) เครื่องกลไฟฟ้า รวมเครื่องมือเครื่องใช้ไฟฟ้า เช่นโทรทัศน์ สายไฟฟ้า เครื่องจักรกำเนิดกำลัง รถจักร รถสินค้า และส่วนประกอบ ฯลฯ สินค้าประเภทนี้มีการนำเข้าจากต่างประเทศมาก ในปี พ.ศ. 2506 มีการนำเข้าคิดเป็นมูลค่าถึง 3,904 ล้านบาท และเพิ่มเป็น 4,520 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2507 มูลค่าการนำเข้าในปี พ.ศ. 2508 ใกล้เคียงกับปี พ.ศ. 2507 คือประมาณ 4,535 ล้านบาท ซึ่งเท่ากับ 29 เปอร์เซ็นต์ของสินค้าเข้าทั้งหมด ต่อมาในปี พ.ศ. 2509 สินค้าประเภทเครื่องจักรกลและบริษัทลำเลียงขนส่งที่นำเข้ามีมูลค่าประมาณ 5,532¹² ล้านบาท คือเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2508 ราว 22 เปอร์เซ็นต์ เพราะเครื่องจักรใช้งานเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม กับยานยนต์ที่นำเข้าเพิ่มขึ้นมากปี พ.ศ. 2509 นี้สินค้าประเภทนี้มีมูลค่าการนำเข้าประมาณ 30.7 เปอร์เซ็นต์ของสินค้าเข้าทั้งหมด และ พ.ศ. 2510 มีมูลค่าการนำเข้าสูงกว่าสินค้าประเภทอื่น ๆ คือมีมูลค่าถึง 7,341 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 34.5 ของสินค้าเข้าทั้งหมดได้เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2509 ประมาณ 1,899 ล้านบาท สินค้าที่มีมูลค่าการนำเข้าเพิ่มขึ้นมากได้แก่ยานยนต์เดินบนถนน รถแทรกเตอร์ เครื่องกลไฟฟ้า รวมเครื่องมือเครื่องใช้ไฟฟ้า เครื่องจักรกำเนิดกำลัง ต่อมาในปี พ.ศ. 2511 มูลค่าการนำเข้าของสินค้าประเภทนี้ 8,378 ล้านบาทหรือร้อยละ 36 ของมูลค่าการนำเข้าทั้งหมด และมูลค่าสินค้าประเภทเครื่องจักรกลและบริษัทลำเลียงขนส่งนี้ได้มีการนำเข้าเพิ่มขึ้นอีกในปี พ.ศ. 2512 เพิ่มขึ้นสูงกว่าในปีที่แล้ว 735 ล้านบาท หรือประมาณร้อยละ 9 คือมีมูลค่าการนำเข้าทั้งหมดประมาณ 9,113 ล้านบาท สินค้าประเภทนี้ที่ซื้อเพิ่มขึ้นได้แก่เครื่องจักรกลที่ใช้ในการเหมืองแร่ การก่อสร้าง และการอุตสาหกรรมอื่น ๆ เครื่องจักรกลไฟฟ้า เครื่องมือเครื่องใช้ไฟฟ้า รถไฟ เรือ ฯลฯ

¹² กรมการสนเทศ, กระทรวงเศรษฐกิจ 2512 รายงานการค้าระหว่างประเทศไทยกับประเทศต่าง ๆ (เล่ม 3)

3. สินค้าประเภทเคมีภัณฑ์ ได้แก่ผลิตภัณฑ์เภสัชกรรม และเวชกรรม (ยารักษาโรค) อินทรีย์ และอนินทรีย์เคมี วัตถุพลาสติก สีทาสำเร็จรูป ปุ๋ย ยาฆ่าแมลง สะบู่ ฯลฯ ในปี พ.ศ. 2506 การซื้อสินค้าประเภทนี้จากต่างประเทศมีมูลค่าประมาณ 1,242 ล้านบาท และเพิ่มเป็น 1,486 ล้านบาทในปี พ.ศ. 2507 ต่อมาในปี พ.ศ. 2508 สินค้าเข้าประเภทนี้มีมูลค่าเท่ากับ 11 เปอร์เซ็นต์ของสินค้าเข้าทั้งสิ้น ก็มีมูลค่าประมาณ 1,640 ล้านบาท ในจำนวนมูลค่าเคมีภัณฑ์เข้าทั้งหมดนี้ประมาณ 54 เปอร์เซ็นต์ เป็นผลิตภัณฑ์เภสัชกรรม และเวชกรรม มูลค่าผลิตภัณฑ์ เคมีเข้าของไทยได้เพิ่มขึ้นมากในปี พ.ศ. 2509 คือถาวรมูลค่าของใช้ทางทหารซึ่งส่วนใหญ่เป็นประเภทวัตถุระเบิดเข้าด้วยกันจะมีมูลค่าถึง 3,448 ล้านบาท แต่ถ้ามองรวมสิ่งของใช้ทางทหารเหล่านี้แล้ว มูลค่าการนำเข้าของสินค้าประเภทเคมีภัณฑ์นี้จะมีประมาณ 2,074 ล้านบาท ซึ่งเท่ากับ 12 เปอร์เซ็นต์ของการค้าขาเข้าทั้งหมด ในปี พ.ศ. 2509 นี้ มูลค่าการซื้อพลาสติก ปุ๋ย ยาฆ่าแมลง และยารักษาโรคได้เพิ่มขึ้น และต่อมาในปี พ.ศ. 2510 มูลค่าการซื้อผลิตภัณฑ์เคมีจากต่างประเทศได้เพิ่มสูงขึ้นจากปีที่แล้วประมาณร้อยละ 23 คือประมาณ 2,549¹³ ล้านบาท นับว่ามีมูลค่าการนำเข้าทั้งหมดในปี พ.ศ. 2511 สินค้าเคมีภัณฑ์ที่นำเข้ามีมูลค่าประมาณ 2,809 ล้านบาท ส่วนใหญ่ได้แก่ วัตถุเคมี ปุ๋ย ผลิตภัณฑ์เภสัชกรรม และเวชกรรม และสี ในปีต่อมาคือปี พ.ศ. 2512 มูลค่าการนำเข้าได้เพิ่มขึ้นกว่าปีที่แล้วประมาณ 455 ล้านบาท หรือร้อยละ 16 คือมีมูลค่าการนำเข้าของสินค้าประเภทนี้ประมาณ 3,264 ล้านบาท สินค้าเหล่านี้ส่วนใหญ่สั่งซื้อจากญี่ปุ่น เยอรมันตะวันตก สหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร เนเธอร์แลนด์ สวิตเซอร์แลนด์ และอิตาลี

4. สินค้าประเภทน้ำมันเชื้อเพลิงและหล่อลื่น ในปี พ.ศ. 2506 ได้มีการซื้อน้ำมันเชื้อเพลิงและหล่อลื่นจากต่างประเทศมีมูลค่าประมาณ 1,221 ล้านบาท และในปีต่อมามีมูลค่าการนำเข้าได้เพิ่มขึ้นเป็น 1,458 ล้านบาท และได้ลดลงในปี พ.ศ. 2508 คือมีมูลค่าการนำเข้าเพียง 1,274 ล้านบาท เพราะโรงงานกลั่นน้ำมันภายในประเทศทำการผลิตเพิ่มขึ้น

¹³ กรมการสนเทศ, กระทรวงเศรษฐกิจ 2513 รายงานการค้าระหว่างประเทศ (เล่ม 4)

มีการส่งน้ำมันดิบเข้ามาป้อนโรงงานภายในประเทศเพิ่มขึ้นจาก 229 ล้านบาทในปี พ.ศ. 2507 เป็น 427 ล้านบาทในปี พ.ศ. 2508 และในขณะเดียวกันมูลค่าการซื้อน้ำมันที่กลั่นแล้วจากต่างประเทศก็ลดลงไปมาก ปี พ.ศ. 2509 การคมนาคมขนส่งขยายตัว จึงมีการซื้อน้ำมันเชื้อเพลิงจากต่างประเทศเพิ่มขึ้น แต่สำหรับน้ำมันชนิดที่สามารถกลั่นได้ในประเทศนั้นมีการนำเข้าน้อยลงแต่นำเข้ามาในรูปของน้ำมันดิบเพิ่มขึ้น ในปีนี้สินค้าประเภทเชื้อเพลิงและหล่อลื่นที่นำเข้า (ไม่รวมที่นำเข้าในรูปช่วยเหลือ) เป็นมูลค่าประมาณ 1,873 ล้านบาท เท่ากับ 10% ของสินค้าขาเข้าทั้งหมด สูงกว่าปี 2508 รวม 41% และมูลค่าการนำเข้าได้ลดลงประมาณร้อยละ 15.2 หรือประมาณ 285 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2510 เนื่องจากได้ตั้งโรงงานกลั่นน้ำมันในประเทศ ทำให้มูลค่าการนำเข้าของน้ำมันเชื้อเพลิงและหล่อลื่นในปี พ.ศ. 2510 มีมูลค่าเพียงประมาณ 1,588 ล้านบาท เท่ากับร้อยละ 7.3 ของสินค้าขาเข้าทั้งหมด ปี พ.ศ. 2511 มูลค่าการนำเข้าเพิ่มสูงกว่าปีที่แล้วประมาณ 387 ล้านบาท ส่วนใหญ่ได้แก่ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม แกสโซลีน น้ำมันดีเซล น้ำมันโซลา น้ำมันหล่อลื่นจากแร่ และน้ำมันสำหรับเครื่องบินไอพ่น และมูลค่าการนำเข้าก็ลดลงประมาณร้อยละ 7 ในปี พ.ศ. 2512 คือมีมูลค่าการนำเข้าทั้งสิ้นประมาณ 1,829 ล้านบาท

5. สินค้าประเภทอาหาร เครื่องดื่ม ยาสูบ ไขมัน และผลิตภัณฑ์อาหารนม ไบยาสูบ ชา กาแฟ แป้งสาลี กะปิ ฯลฯ ในปี พ.ศ. 2506 มีมูลค่าการนำเข้าประมาณ 956 ล้านบาท และในปี พ.ศ. 2507 ได้เพิ่มขึ้นเป็น 1,059 ล้านบาท ต่อมาในปี พ.ศ. 2508 สินค้าประเภทอาหารที่สำคัญ ๆ โดยทั่วไปโดยเฉพาะสินค้าประเภทนมกับแป้งสาลีลดลงมาก ทำให้มูลค่าการซื้อสินค้าประเภทนี้ลดลงเหลือเพียง 989 ล้านบาท และในปีต่อมาก็คือปี พ.ศ. 2509 มีการซื้อเมล็ดข้าวสาลี และไบยาสูบเพิ่มขึ้น แต่การซื้อแป้งสาลีและนมได้ลดต่ำลงเนื่องจากการผลิตภายในประเทศได้เพิ่มขึ้น มูลค่าการนำเข้าของสินค้าประเภทนี้ในปี พ.ศ. 2509 มีประมาณ 1,267 ล้านบาท สินค้าประเภทอาหารที่สั่งซื้อจากต่างประเทศในปี พ.ศ. 2510 ได้เพิ่มขึ้นเป็น 1,029 ล้านบาท เครื่องดื่มและยาสูบประมาณ 311 ล้านบาท ในปีนี้สินค้าประเภทอาหาร เครื่องดื่มและยาสูบจึงมีมูลค่ารวมทั้งสิ้นประมาณ 1,340 ล้านบาท ในปี . . .

พ.ศ. 2511 มูลค่าการสั่งซื้ออาหารจากต่างประเทศประมาณ 1,104¹⁴ ล้านบาท ส่วนใหญ่ได้แก่ อาหารประเภทนม และผลิตภัณฑ์นม เนย แป้งสาลี ชา กาแฟ สำหรับเครื่องคั้นและยาสูบที่ซื้อจากต่างประเทศในปีนี้มีมูลค่า 477 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2512 มูลค่าของอาหารที่นำเข้าเพิ่มขึ้นเป็น 1,336 ล้านบาท ประเภทเครื่องคั้นและยาสูบ 495 ล้านบาท รวมเป็นสินค้าประเภทอาหาร เครื่องคั้นและใบยาสูบที่ซื้อจากต่างประเทศในปี พ.ศ. 2512 นี้ มีมูลค่าประมาณ 1,831 ล้านบาท

6. สินค้าประเภทสิ่งหัตถกรรมเบ็ดเตล็ดส่วนใหญ่ได้แก่เครื่องพิมพ์เครื่องวิทยาศาสตร์ เครื่องนุ่งห่ม เครื่องสุขภัณฑ์ ฟิล์มถ่ายรูป และภาพยนตร์ ของเด็กเล่น เครื่องดนตรี ปากกา ดินสอ ฯลฯ ในปี พ.ศ. 2506 มีการสั่งซื้อจากต่างประเทศประมาณ 688 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2507 มูลค่าการนำเข้าใกล้เคียงกับปี พ.ศ. 2506 คือมีการนำเข้าประมาณ 689 ล้านบาท และได้เพิ่มเป็น 770 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2508 ต่อมาในปี พ.ศ. 2509 ได้มีการสั่งซื้อสินค้าประเภทสิ่งพิมพ์ รวมทั้งกระดาษธนบัตร เครื่องมือวิทยาศาสตร์ เครื่องสุขภัณฑ์และของเด็กเล่นเพิ่มขึ้น ทำให้มูลค่าการซื้อสินค้าประเภทนี้สูงกว่าปีที่แล้วประมาณ 160 ล้านบาท คือมีมูลค่ารวมทั้งสิ้นราว 935 ล้านบาท (ไม่รวมของใช้สำหรับทหารและของช่วยเหลือ) และได้เพิ่มเป็น 1,164 ล้านบาทในปี พ.ศ. 2510 คือเพิ่มขึ้นจากปีที่แล้วประมาณร้อยละ 24.5 คิดเป็นมูลค่าประมาณร้อยละ 5.4 ของมูลค่าสินค้าเข้าในปีนั้นทั้งหมด ในปี พ.ศ. 2511 สินค้าประเภทนี้มีมูลค่าการนำเข้าจากต่างประเทศประมาณ 1,274 ล้านบาท ได้เพิ่มสูงขึ้นมากเป็นพิเศษ ในปี พ.ศ. 2512 คือการนำเข้าของสินค้าประเภทนี้มีมูลค่ารวมทั้งสิ้นถึง 2,572¹⁵ ล้านบาท

005010

¹⁴ กรมการสนเทศ, กระทรวงเศรษฐกิจ 2514 รายงานการค้าระหว่างประเทศ
(เล่ม 5)

¹⁵ กรมการสนเทศ, กระทรวงเศรษฐกิจ 2514 รายงานการค้าระหว่างประเทศ
(เล่ม 6)

7. สินค้าประเภทวัตถุดิบ ส่วนใหญ่ได้แก่พวกฝ้าย แร่ต่าง ๆ เยื่อทำกระดาษ เส้นใยสังเคราะห์ ในปี พ.ศ. 2506 มีมูลค่าการนำเข้าประมาณ 224 ล้านบาท และเพิ่มเป็น 282 ล้านบาทในปี พ.ศ. 2507 มูลค่าการนำเข้าของสินค้านี้ได้เพิ่มขึ้นมากในปีต่อมาคือ มีมูลค่าประมาณ 477 ล้านบาท และในปี พ.ศ. 2509 การนำเข้าได้เพิ่มขึ้นอีกเล็กน้อย ประมาณ 44 ล้านบาท ก็มีมูลค่าการนำเข้าของสินค้านี้ทั้งสิ้น 521 ล้านบาท ส่วนใหญ่ได้แก่ฝ้าย แร่ดิบ และเยื่อทำกระดาษ ในปี พ.ศ. 2510 มูลค่าของวัตถุดิบที่นำเข้าจากต่างประเทศเพิ่มขึ้นจากปีที่แล้วประมาณ 20 เปอร์เซ็นต์ คือมีมูลค่ารวมทั้งสิ้นราว 624 ล้านบาท หรือประมาณร้อยละ 3 ของมูลค่าสินค้าเข้าทั้งหมดในปีนั้น ต่อมาในปี พ.ศ. 2511 มูลค่าการนำเข้าของสินค้านี้รวมทั้งสิ้นประมาณ 623 ล้านบาท ใกล้เคียงกับปีที่แล้วคือเท่ากับร้อยละ 3 ของมูลค่านำเข้าทั้งหมด และได้เพิ่มสูงขึ้นอีกประมาณร้อยละ 33 ในปี พ.ศ. 2512 คือมีมูลค่าการนำเข้าประมาณ 823 ล้านบาท สินค้าเหล่านี้ส่วนใหญ่ซื้อจากประเทศสหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น ออฟริกา คานาดา

จากการทำ Least Square เพื่อแสดง Trend ของสินค้าเข้าดังที่ได้อธิบายไว้ในภาคผนวก จะเห็นได้ว่าสินค้าเข้าของไทยแทบทุกชนิดมีความโน้มเอียงในทางที่เพิ่มขึ้นด้วยอัตราที่ค่อนข้างสูง อันแสดงให้เห็นว่าประเทศไทยมีการควบคุมสินค้าเข้าน้อยมาก ส่วนใหญ่แล้วจะปล่อยให้เอกชนดำเนินการค้าไปโดยเสรี จึงมีผู้สั่งสินค้าทั้งที่จำเป็นและสินค้าฟุ่มเฟือยจากต่างประเทศเป็นจำนวนมาก และเพิ่มขึ้นทุก ๆ ปี

ข. สินค้าออก

ปี พ.ศ. 2503 สินค้าออกที่ส่งไปจำหน่ายต่างประเทศทั้งหมดมูลค่า 8,637¹⁶ ล้านบาท สินค้าที่ทำรายได้สูงสุดตามลำดับได้แก่ ข้าว ยาง ข้าวโพด ถั่วบด ไม้สัก ซึ่งมีมูลค่ารวมกันร้อยละ 80 ของมูลค่าสินค้าออกทั้งหมด เมื่อเทียบกับปี พ.ศ. 2502 ยอดมูลค่าสินค้าออกสูงขึ้น 1,077 ล้านบาท

ตารางที่ 3

มูลค่าการส่งสินค้าออกไปจำหน่ายต่างประเทศ

ล้านบาท

สินค้า	ปี พ.ศ.									
	2503	2504	2505	2506	2507	2508	2509	2510	2511	2512
ข้าว	2,580	3,612.4	3,315	3,477	4,460	4,307.4	4,001.7	4,680	3,827	3,193
ยาง	2,579	2,130.1	2,110.6	1,901.9	2,057.2	1,85.4	1,855.5	1,569	1,805	2,599
ข้าวโพค	550	597.3	502.3	828.2	1,361.5	980.3	1,529.4	1,432	1,556	1,710
ถั่ว	540	615	689.9	740.9	963.3	1,166.5	1,316	1,810	1,510	1,658
ปอ-ป่าน	230	626.5	588.7	358.3	497.7	1,120.4	1,652.6	885	672	733
ไม้สัก	357	253.3	169.8	136.5	177.9	200.4	243	197	168	160
ผลิตภัณฑ์										
มันสำปะหลัง	267	427.2	403.5	439.8	666.3	686.8	686.5	756	757	868
อื่น ๆ	1,534	1,749.6	1,814.1	1,848.1	2,263.6	2,528	3,134.4	2,921	3,441	3,969
รวม	8,637	10,011.3	9,593.9	9,730.7	12,447.5	12,975	14,419.1	14,251	13,736	14,890

ที่มา :- ธนาคารแห่งประเทศไทย, รายงานเศรษฐกิจและการเงิน (พ.ศ. 2503 - 2512)

1. ข้าว ปี พ.ศ. 2503 ประเทศไทยส่งข้าวไปจำหน่ายต่างประเทศรวมทั้งสิ้น 1,207,716 เมตริกตัน เป็นมูลค่า 2,580 ล้านบาท เมื่อเทียบกับปี พ.ศ. 2502 ปริมาณส่งออกสูงขึ้น 116,045 เมตริกตัน และมูลค่าสูงขึ้น 4 ล้านบาท มูลค่าข้าวรายใหญ่ของไทยคือ สิงคโปร์ มลายา ฮองกง รองลงมาคืออินโดนีเซีย ซอติอารเบีย และญี่ปุ่น

2. ยาง ปี พ.ศ. 2503 นี้ประเทศไทยส่งยางออกรวมทั้งสิ้นเป็นมูลค่า 2,579 ล้านบาท เมื่อเทียบกับมูลค่าส่งออกในปี พ.ศ. 2502 มูลค่าปีนี้สูงขึ้น 243 ล้านบาททั้ง ๆ ที่ปริมาณการส่งออกลดลงจาก 174,404 เมตริกตันในปี พ.ศ. 2502 เป็น 169,812 เมตริกตัน ในปี พ.ศ. 2503 ประเทศที่ซื้อยางจากประเทศไทยมากที่สุดในปีนี้คือ สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น สิงคโปร์ มลายา และเยอรมันนีตะวันตก

3. ข้าวโพค ปี พ.ศ. 2503 ประเทศไทยส่งข้าวโพคออกไปจำหน่ายต่างประเทศได้มากเป็นประวัติการณ์ คือมีปริมาณถึง 514,266 เมตริกตัน เป็นมูลค่า 550 ล้านบาท สูงกว่าปริมาณและมูลค่าการส่งออกในปี พ.ศ. 2502 กว่าเท่าตัว

4. ถั่ว ปี พ.ศ. 2503 นี้ประเทศไทยส่งถั่วออกได้ 17,144 เมตริกตัน เป็นมูลค่า 540 ล้านบาท จำนวนถั่วส่งออกสูงขึ้น 3,407 เมตริกตัน เมื่อเทียบกับปี พ.ศ. 2502 และมูลค่าสูงขึ้น 105 ล้านบาท ทั้งนี้เนื่องจากคณะกรรมการระหว่างประเทศได้กำหนดเพิ่มจำนวนถั่วที่อนุญาตให้ประเทศผู้ผลิตทั้ง 6 ประเทศส่งออก และประเทศไทยได้รับเพิ่มอัตราส่วนในการส่งออกจากร้อยละ 8.35 เป็น 8.80 เมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2502 และเป็นร้อยละ 9.0 เมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2503 ในจำนวนถั่วที่ส่งออกทั้งหมดนี้มีสินแร่ถั่วนอกโควตาประมาณ 181.5 เมตริกตัน ส่งไปแลกเปลี่ยนกับสหรัฐอเมริกา รวมอยู่ด้วย

5. ไม้สัก ปี พ.ศ. 2503 นี้ประเทศไทยส่งไม้สักออกได้ 101,155 ลูกบาศก์เมตร เป็นมูลค่า 357 ล้านบาท เมื่อเทียบกับการส่งไม้สักออกในปี พ.ศ. 2502 จะเห็นว่าปริมาณสูงขึ้น 27,902 ลูกบาศก์เมตร หรือร้อยละ 38 และมูลค่าเพิ่มขึ้นจาก 244 ล้านบาท เป็น 357 ล้านบาท หรือร้อยละ 46

6. ปอและป่าน ปี พ.ศ. 2503 ประเทศไทยส่งปอออกได้ถึง 230 ล้านบาท เทียบกับปี พ.ศ. 2502 ซึ่งส่งออกได้ 88 ล้านบาท ประเทศลูกค้าที่สำคัญได้แก่สหราชอาณาจักร ซึ่งซื้อไป 28,082 ตัน เป็นมูลค่า 107 ล้านบาท สูงกว่าปีก่อน 77 ล้านบาท ญี่ปุ่น 13,548 ตัน เป็นมูลค่า 49 ล้านบาท สูงขึ้น 37 ล้านบาท

7. สินค้าออกอื่น ๆ ที่สำคัญได้แก่แป้งมันสำปะหลัง ส่งออกได้เป็นมูลค่า 267 ล้านบาท ไข่เป็ด ไข่ไก่ 126 ล้านบาท และโค กระบือ สุกร 125 ล้านบาท

ปี พ.ศ. 2504

1. ข้าว ในปี พ.ศ. 2504 ประเทศไทยส่งข้าวออกได้ทั้งสิ้น 1,582,400 ตัน มากกว่าปีก่อน 379,628 ตัน หรือร้อยละ 31.6 และเนื่องจากข้าวเกือบทุกชนิดที่ส่งออกมีราคาเฉลี่ยสูงกว่าปีที่แล้ว รายได้จากการจำหน่ายข้าวในปีจึงสูงกว่าปีก่อน 1,042.5 ล้านบาท หรือร้อยละ 40.6 คือจาก 2,569.8 ล้านบาท เป็น 3,612.4 ล้านบาท ในจำนวนข้าวที่ส่งออกในปีนี้เป็นข้าวที่รัฐบาลจัดส่งให้รัฐบาลต่างประเทศ ซึ่งได้แก่รัฐบาลอินโดนีเซีย ลังกา สาธารณรัฐจีน ญี่ปุ่น และซาราวัก 377,157 ตัน หรือร้อยละ 23.8 ของจำนวนข้าวที่ส่งออกทั้งสิ้น ในปี พ.ศ. 2504 นี้ปรากฏว่าตลาดข้าวไทยทุกแห่งในเอเชียซื้อข้าวจากไทยมากขึ้น โดยเฉพาะอินโดนีเซีย และไต้หวัน

2. ยาง ปี พ.ศ. 2504 มียางส่งออกปริมาณ 184,599 ตัน สูงกว่าปีก่อน 14,944 ตัน แต่มูลค่ากลับน้อยลงถึง 449.3 ล้านบาท หรือร้อยละ 17.4 คือลดจาก 2,579.4 ล้านบาทในปี พ.ศ. 2503 มาเป็น 2,130.1 ล้านบาทในปี พ.ศ. 2504 เพราะราคายางในตลาดโลกตกต่ำลงมาก

ในปี พ.ศ. 2504 นี้ประเทศที่ซื้อยางจากไทยมากที่สุดได้แก่ ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร และเยอรมันตะวันตก

3. ปอ ในปี พ.ศ. 2504 ประเทศไทยส่งปอออกไปขายต่างประเทศได้ 143,477 ตัน เป็นมูลค่า 626.5 ล้านบาท เทียบกับปีที่แล้วปริมาณเพิ่มขึ้นประมาณเท่าตัว และมูลค่าเพิ่มขึ้นประมาณ 2 เท่า

ประเทศที่ซื้อจากไทยมากที่สุดคือ สหราชอาณาจักร ญี่ปุ่น อินเดีย และเยอรมัน
ตะวันตก

4. คิงบุก ปี พ.ศ. 2504 นี้ ประเทศไทยส่งคิงบุกออกได้เป็นจำนวน 18,051 ตัน เป็นมูลค่า 615 ล้านบาท สูงกว่าระยะเดียวกันปีก่อน 937 ตัน เป็นมูลค่า 78.4 ล้านบาท หรือร้อยละ 5.5 และ 14.6 ตามลำดับ ราคาคิงบุกที่ส่งออกในปีนี้มีระดับสูงกว่าปีก่อน โดยเฉลี่ยประมาณร้อยละ 12.7

5. ข้าวโพค ในปีนี้ปริมาณข้าวโพคที่ส่งออกสูงถึง 572,936 ตัน เป็นมูลค่า 597.3 ล้านบาท มากกว่าปริมาณและมูลค่าข้าวโพคที่ส่งออกเมื่อปีที่แล้ว 58,191 ตัน และ 46.5 ล้านบาท หรือร้อยละ 11.3 และ 8.4 ตามลำดับ

เมื่อต้นเดือนตุลาคม พ.ศ. 2504 กระทรวงเศรษฐกิจได้กำหนดให้ผู้ที่ส่งข้าวโพคออก ขออนุญาตต่อกรมการค้าต่างประเทศ และข้าวโพคที่ส่งออกจะต้องมีคุณภาพไม่ต่ำกว่ามาตรฐานที่กำหนดที่จะต้องจำหน่ายในราคาที่ไม่ต่ำกว่าราคาที่กำหนดด้วย ทั้งนี้เพื่อให้ผู้ส่งข้าวโพคออกแข่งขันดีราคาขายกันเกินควร

6. แป้งมันสำปะหลัง ส่งออกได้ 415,333 ตัน เป็นมูลค่า 427.2 ล้านบาท มากกว่าปีที่แล้ว 171,006 ตัน มูลค่า 154.2 ล้านบาท หรือร้อยละ 70.0 และ 56.5 ตามลำดับ ตลาดยุโรปเป็นตลาดที่ซื้อแป้งมันสำปะหลังจากไทยเพิ่มขึ้นมากในระยะนี้

7. ไม้สัก ส่งออกได้ 64,621 ลูกบาศก์เมตร มูลค่า 253.3 ล้านบาท น้อยกว่าปีก่อน 36,304 ลูกบาศก์เมตร และมูลค่าลดลงประมาณ 102.9 ล้านบาท หรือร้อยละ 36.0 และ 28.9 ตามลำดับ

8. สินค้าออกอื่น ๆ นอกเหนือจากสินค้าทั้ง 7 ชนิดที่ได้กล่าวมาแล้ว ยังมีสินค้าออกชนิดอื่น ๆ อีกได้แก่ กระบือ เมล็ดละหุ่ง หนังสัตว์ นุ่นปุย ไซโกสค ไซเบ็คสค ไม้ยาง ถั่วเขียว ฯลฯ มีมูลค่ารวมกัน 1,749.6 ล้านบาท หรือร้อยละ 17.5 ของยอดมูลค่าสินค้าออกทั้งหมด

ปี พ.ศ. 2505 ในปีนี้สินค้าออกมีมูลค่าทั้งสิ้น 9,593.9¹⁷ ล้านบาท ต่ำกว่าปีที่แล้ว 403.1 ล้านบาท สินค้าที่ประเทศไทยส่งออกเป็นมูลค่าสูงสุดในปี พ.ศ. 2505 นี้ได้แก่

1. ข้าว ปริมาณข้าวที่ส่งออกในปี พ.ศ. 2505 นี้อยู่ในระดับใกล้เคียงกับปี พ.ศ. 2503 แต่ต่ำกว่าปี พ.ศ. 2504 ซึ่งเป็นปีที่ส่งออกได้มากเป็นพิเศษถึง 273,028 เมตริกตัน หรือร้อยละ 17.3 และมูลค่าลดลงถึง 297.4 ล้านบาท หรือร้อยละ 8.3 ในจำนวนข้าวที่ส่งออกในปี พ.ศ. 2505 นี้เป็นข้าวที่รัฐบาลจัดส่งให้รัฐบาลอินโดนีเซีย ญี่ปุ่น สิงคโปร์ ลังกา และซาราวัก รวมทั้งสิ้น 411,492 เมตริกตัน หรือร้อยละ 31.58

ในระหว่าง 5 เดือนแรกของปี มีข้าวส่งออกเฉลี่ยประมาณเดือนละ 180,000 เมตริกตัน ทำให้ราคาข้าวภายในประเทศสูงขึ้น กระทรวงเศรษฐกิจเห็นความจำเป็นที่จะต้องลดปริมาณข้าวส่งออกในระยะต่อไป จึงได้ประกาศเพิ่มอัตราพรีเอมิยมข้าวขาวทุกชนิด และวางระเบียบควบคุมการส่งข้าวออกต่างประเทศใหม่ ปริมาณข้าวที่ส่งออกในระยะครึ่งปีหลังจึงลดลง ส่งออกได้เฉลี่ยประมาณเดือนละ 60,000 เมตริกตัน หรือประมาณ 1 ใน 3 ของปริมาณเฉลี่ยรายเดือนในระยะต้นปีเท่านั้น

2. ยาง ราคายางในปี พ.ศ. 2505 นี้โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำกว่าปี พ.ศ. 2504 ปีนี้ปริมาณยางส่งออกมากกว่าปีที่แล้ว 9,562 เมตริกตัน หรือร้อยละ 5.2 แต่มูลค่ายางส่งออกกลับลดลงจาก 2,130.0 ล้านบาท เป็น 2,110.6 ล้านบาท หรือร้อยละ 0.9 ประเทศที่ซื้อยางจากไทยมากที่สุดตามลำดับคือ ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา และสหราชอาณาจักร

3. คิงุก ในปี พ.ศ. 2505 นี้ประเทศไทยส่งคิงุกออกได้ทั้งสิ้น 19,898 เมตริกตัน สูงกว่าปี พ.ศ. 2504 1,794 เมตริกตัน หรือร้อยละ 9.9 มูลค่าสูงขึ้นจาก 616.9 ล้านดอลลาร์เป็น 689.9 ล้านดอลลาร์ หรือร้อยละ 11.8 คิงุกจึงกลับมาเป็นสินค้าขาออกที่มีความสำคัญเป็นอันดับ 3 รองจากข้าวและยางอ็อกวาระหนึ่ง

4. ปอและป่าน ปี พ.ศ. 2505 นี้ส่งปอออกได้มากกว่าปี พ.ศ. 2504 เป็นจำนวน 95,241 เมตริกตัน แต่มูลค่าส่งออกกลับต่ำลง 37.8 ล้านดอลลาร์ หรือร้อยละ 6.0 ในจำนวนปอ 238,718 เมตริกตัน ที่ส่งออกในปีนี้มีปอที่ส่งออกไปจ้างทอกระสอบในไต้หวัน ญี่ปุ่น และอินเดีย เป็นจำนวน 21,600 เมตริกตัน ไก่กระสอบประมาณ 12 ล้านใบ

5. ข้าวโพค ปี พ.ศ. 2505 การส่งข้าวโพคออกลดลงจากปีก่อน 94,881 เมตริกตัน หรือร้อยละ 16.7 เฉพาะระยะตุลาคม - ธันวาคม ซึ่งเป็นฤดูส่งออก ลดลงจาก 422,240 เมตริกตัน เป็น 319,765 เมตริกตัน

การส่งข้าวโพคออกในปีนี้ หลังจากที่ได้ทำความตกลงเกี่ยวกับหลักการซื้อขายข้าวโพคกับประเทศญี่ปุ่นเมื่อเดือนกรกฎาคมแล้ว กรมการค้าต่างประเทศได้กำหนดปริมาณและราคาข้าวโพคส่งออกแต่ละเดือนไว้ และได้มอบให้สภาการค้าเป็นผู้จัดสรรโควตาในการจัดส่งข้าวโพคออกแก่พ่อค้าผู้ส่งออกอีกทีหนึ่ง การควบคุมการส่งข้าวโพคออกอย่างใกล้ชิดนี้มีจุดประสงค์เพื่อป้องกันการแข่งขันกันตัดราคาขายในระหว่างพ่อค้าผู้ส่งออก และเพื่อป้องกันการกราดราคาจากทางฝ่ายญี่ปุ่นซึ่งรวมกันเป็นผู้นำเข้าด้วย

6. แป้งมันสำปะหลังและมันสำปะหลังป่น ปี พ.ศ. 2505 นี้ การส่งผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังออกไปจำหน่ายต่างประเทศลดลงกว่าปี พ.ศ. 2504 37,061 เมตริกตัน และ 23.7 ล้านดอลลาร์ สหรัฐอเมริกายังคงเป็นตลาดสำคัญสำหรับแป้งมันสำปะหลัง และเยอรมันนี้สำหรับมันสำปะหลังป่น

เพื่อเป็นการรักษาคุณภาพและชื่อเสียงของมันสำปะหลังป่นของไทย กระทรวงเศรษฐกิจและสภาการค้า จึงได้ร่วมกันกำหนดมันสำปะหลังป่นเป็นสินค้ามาตรฐานตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2505 เป็นต้นมา

7. ไม้สัก ในปี พ.ศ. 2505 นี้ ส่งออกได้เพียง 39,712 เมตริกตัน เป็นมูลค่า 169.8 ล้านบาท ลดลงจากปี พ.ศ. 2504 ร้อยละ 38.5 และ 32.7 ตามลำดับ

8. สินค้าออกอื่น ๆ ในปีนี้สินค้าออกที่สำคัญนอกจากที่ได้กล่าวมาแล้วได้แก่ เมล็ดละหุ่ง โคน กระบือ นุ่นปุย หนังสัตว์ สุกกร ส่งออกได้เป็นปริมาณและมูลค่าดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4
ปริมาณและมูลค่าของสินค้าออกอื่น ๆ ในปี พ.ศ. 2505

	ปริมาณ	มูลค่า (ล้านบาท)	ปริมาณ + - เพิ่มขึ้น - ลดลง	จากปี 2504
เมล็ดละหุ่ง (เมตริกตัน)	53,990	123,963	+	21,379
โคน และกระบือ (ตัว)	61,660	102,606	-	7,267
นุ่นปุย (เมตริกตัน)	15,795	102,303	+	1,495
หนังสัตว์ (เมตริกตัน)	7,175	69,694	-	1,334
สุกกร (ตัว)	109,626	69,054	+	28,913
สินค้าออกอื่น ๆ		1,360,087	+	29,245

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย, รายงานเศรษฐกิจและการเงิน พ.ศ. 2505

ปี พ.ศ. 2506 มูลค่าสินค้าออกทั้งหมดในปีนี้ 9,730.7¹⁸ ล้านบาท ซึ่งสินค้าออกที่สำคัญ ลำดับตามมูลค่าส่งออกมีดังนี้

1. ข้าว ในปีนี้ประเทศไทยส่งข้าวออกได้ 1,441,490 เมตริกตัน เป็นมูลค่า 3,477.0 ล้านบาท มีข้าวที่ส่งออกตามสัญญาระหว่างรัฐบาลไทย กับรัฐบาลอินโดนีเซีย สิงคโปร์ ฟิลิปปินส์ เกาหลีใต้ ซาอุดีอาระเบีย ญี่ปุ่น และลังกา รวมทั้งสิ้น 572,881 เมตริกตัน หรือ ร้อยละ 39.74 ของข้าวที่ส่งออกทั้งหมด

¹⁸ ธนาคารแห่งประเทศไทย, รายงานเศรษฐกิจและการเงิน ฉบับประจำปี พ.ศ. 2506

ในจำนวนข้าวที่ส่งออกทั้งหมดนี้ ส่งไปมาเลเซียประมาณ 428,200 เมตริกตัน
อินโดนีเซีย 358,533 เมตริกตัน ฮองกง 190,467 เมตริกตัน ญี่ปุ่น 105,637 เมตริกตัน
และฟิลิปปินส์ 73,406 เมตริกตัน

2. ยาง ปริมาณและมูลค่ายางส่งออกในปี พ.ศ. 2506 นี้ต่ำกว่าปีที่แล้ว ปริมาณ
ลดลงร้อยละ 3.89 จาก 194,180 เมตริกตัน เป็น 186,635 เมตริกตัน และมูลค่าลดลง
ร้อยละ 9.90 จาก 2,110.6 ล้านบาท เป็น 1,901.9 ล้านบาท

ยางที่ส่งออกส่วนใหญ่ส่งไปญี่ปุ่น ประมาณ 62,358 เมตริกตัน รองลงมาคือ
สหรัฐอเมริกา 33,352 เมตริกตัน สหราชอาณาจักร 23,949 เมตริกตัน และเยอรมันนี
22,462 เมตริกตัน

3. ข้าวโพค ในปีนี้ข้าวโพคส่งออกมีปริมาณ 743,866 เมตริกตัน เป็นมูลค่า 828.2
ล้านบาท เทียบกับปี พ.ศ. 2505 ซึ่งส่งออกได้ 472,405 เมตริกตัน เป็นมูลค่า 502.3 ล้าน
บาท

ในปีนี้ญี่ปุ่นยังคงเป็นลูกค้าข้าวโพคที่สำคัญที่สุดของไทยเช่นเดียวกับปีก่อน ๆ โดยซื้อ
รวมทั้งสิ้น 453,414 เมตริกตัน มูลค่า 495.6 ล้านบาท นอกจากนั้นฮองกงและมาเลเซีย
ก็ได้ซื้อข้าวโพคจากไทยมากขึ้นด้วย

4. ถั่ว การส่งถั่วออกในปี พ.ศ. 2506 นี้ ก็ขึ้นทั้งปริมาณและราคา ปริมาณ
ที่ส่งออกทั้งสิ้น 22,002 เมตริกตัน เป็นมูลค่า 740.9 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อน 2,161
เมตริกตัน หรือร้อยละ 10.89 และมูลค่าเพิ่มขึ้น 55.8 ล้านบาท หรือร้อยละ 8.14

ถั่วที่ส่งออกในปีนี้ส่งไปมาเลเซียประมาณ 12,606 เมตริกตัน นอกนั้นส่งไป
เนเธอร์แลนด์ 3,889 เมตริกตัน บราซิล 2,522 เมตริกตัน ญี่ปุ่น 1,436 เมตริกตัน และ
สเปน 1,150 เมตริกตัน

5. ผลิตภัณฑ์มันสัมปะหลัง ในปี พ.ศ. 2506 นี้ ประเทศไทยส่งผลิตภัณฑ์มันสัมปะหลัง
ออกได้ 428,263 เมตริกตัน เป็นมูลค่า 439.8 ล้านบาท ปริมาณส่งออกสูงกว่าปีก่อน
27,475 เมตริกตัน หรือร้อยละ 6.86 และมูลค่าสูงขึ้น 16.8 ล้านบาท หรือร้อยละ 3.97

ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังชนิดที่นำรายได้มาสู่ประเทศมากที่สุดได้แก่แป้งมันสำปะหลัง ซึ่งส่งออกได้ 121,746 เมตริกตัน เป็นมูลค่า 204.0 ล้านบาท รองลงมาคือมันสำปะหลัง ปั่นส่งออกได้ 189,789 เมตริกตัน เป็นมูลค่า 143.1 ล้านบาท มันสำปะหลังแห้ง 94,039 เมตริกตัน เป็นมูลค่า 76.9 ล้านบาท นอกนั้นเป็นสา쿠 และกากมันส่งออกทั้งสิ้น 22,689 เมตริกตัน มูลค่า 15.8 ล้านบาท ส่วนแป้งมันนั้นปี พ.ศ. 2506 ส่งได้มากกว่าปี พ.ศ. 2505 และส่วนใหญ่ส่งไปสหรัฐอเมริกา สำหรับมันสำปะหลังป่นและมันสำปะหลังแห้งนั้นส่งไป เยอรมันตะวันตกมากที่สุด

6. ปอ ในปีนี้ส่งปอออกได้ไม่คึก ปริมาณลดลงจาก 237,898 เมตริกตัน ในปี พ.ศ. 2505 เป็น 125,754 เมตริกตัน ในปี พ.ศ. 2506 หรือลดลงร้อยละ 47.14 และมูลค่าลดลงจาก 679.0 ล้านบาท เป็น 358.3 ล้านบาท หรือลดลงร้อยละ 38.12

ปีนี้ประเทศไทยส่งปอไปญี่ปุ่น 30,366 เมตริกตัน อิตาลี 15,310 เมตริกตัน เยอรมันตะวันตก 11,928 เมตริกตัน และเบลเยียม 9,848 เมตริกตัน

7. ไม้สัก ไม้สักเป็นสินค้าอีกชนิดหนึ่งที่ส่งได้น้อยลงในปี นี้ คือปริมาณส่งออกลดลงร้อยละ 19.04 จาก 39,753 ลูกบาศก์เมตรในปี พ.ศ. 2505 เหลือ 32,181 ลูกบาศก์เมตร และมูลค่าลดลงร้อยละ 19.75 จาก 170.1 ล้านบาท เป็น 136.5 ล้านบาท เนื่องจากผลิตได้น้อยลง

ปีนี้ไทยส่งไม้สักไปขายยังประเทศเคนมาร์คประมาณ 5,801 ลูกบาศก์เมตร สวีเดน 3,052 ลูกบาศก์เมตร และสหรัฐอเมริกา 2,814 ลูกบาศก์เมตร

8. สินค้าออกอื่น ๆ สินค้าขาออกอื่น ๆ ที่มีมูลค่าสูงขึ้นในปีนี้ได้แก่น้ำตาลและพลาสติกน้ำตาลส่งออกได้ 52,823 เมตริกตัน เป็นมูลค่า 121.9 ล้านบาท มูลค่าสูงรองจาก ไม้สักและสูงกว่ามูลค่าที่ส่งออกในปี พ.ศ. 2505 ประมาณเกือบเท่าตัว พลาสติกส่งออกได้ 9,026 เมตริกตัน เป็นมูลค่า 72.6 ล้านบาท มากกว่าปี พ.ศ. 2505 เป็นจำนวน 44 เมตริกตัน มูลค่าสูงขึ้น 32.0 ล้านบาท พลาสติกส่งออกในระยะนี้ มีถุงสคแซเย็น ซึ่งส่งไปขายยังสหรัฐอเมริกา รวมอยู่ด้วยมากกว่าระยะที่แล้ว ๆ มา

ตารางที่ 5
ปริมาณและมูลค่าของสินค้าออกอื่น ๆ ในปี พ.ศ. 2506

		2506	
		ปริมาณ	พันบาท
น้ำตาล	เมตริกตัน	52,823	121,907
นุ่นปุย	เมตริกตัน	15,818	107,578
เมล็ดกะทูน	เมตริกตัน	40,052	98,256
โค และกระบือ	ตัว	43,697	80,555
พลาสติกและถุงสค	เมตริกตัน	9,026	72,606
ไม้ยาง	ลูกบาศก์เมตร	68,951	62,912
ถั่วเขียว	เมตริกตัน	20,684	59,122
ถั่วลิสง	เมตริกตัน	13,848	56,973
หนังสือ	เมตริกตัน	6,161	52,731
สินค้าอื่น ๆ			1,135,488

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย, รายงานเศรษฐกิจและการเงินประจำปี พ.ศ. 2506

ปี พ.ศ. 2507 ในปีนี้สินค้าส่งออกไปจำหน่ายต่างประเทศทั้งหมดเป็นมูลค่า 12,447.5¹⁹ ล้านบาท สินค้าออกที่สำคัญคือ ข้าว ยาง ข้าวโพด ถั่วลิสง ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง ปอ น้ำตาลทราย และไม้สัก ตามลำดับทั้งรายละเอียดดังนี้

1. ข้าว ส่งออกไ้มากเป็นประวัติการณ์ นับตั้งแต่สงครามโลกครั้งที่สองเป็นต้นมาคือ 1,926,938 เมตริกตัน มูลค่า 4,460.8 ล้านบาท เทียบกับปี พ.ศ. 2506 ปริมาณเพิ่มขึ้น 509,265 เมตริกตัน หรือร้อยละ 35.9 และมูลค่าสูงขึ้น 1,036.9 ล้านบาท หรือร้อยละ 30.3 ทั้ง ๆ ที่ราคาส่งออกต่อหน่วยของข้าวทุกชนิดลดลง ข้าวที่ส่งออกในปีนี้มีข้าว

¹⁹ ธนาคารแห่งประเทศไทย, รายงานเศรษฐกิจและการเงินฉบับประจำปี .

ตามสัญญาระหว่างรัฐบาลกับรัฐบาลรวมอยู่ด้วย 793,272 เมตริกตัน หรือร้อยละ 41.2 ของปริมาณข้าวที่ส่งออกทั้งหมด

ลูกค้าที่สำคัญคือ มาเลเซีย ซื้อไปทั้งสิ้น 523,907 เมตริกตัน รองลงมาคือ อินโดนีเซีย 465,160 เมตริกตัน และฮ่องกง 208,908 เมตริกตัน

2. ยาง ส่งออกได้ 216,999 เมตริกตัน เป็นมูลค่า 2,057.2 ล้านดอลลาร์ มากกว่าปี พ.ศ. 2506 เป็นจำนวน 30,112 เมตริกตัน หรือร้อยละ 16.1 แต่มูลค่าสูงขึ้นเพียง 153.9 ล้านดอลลาร์ หรือร้อยละ 8.1 เพราะราคาขายตกต่ำ

ตลาดยางที่สำคัญของไทย คือญี่ปุ่น สหราชอาณาจักร และเยอรมันตะวันตก ในปีนี้ญี่ปุ่นซื้อยางจากประเทศไทย 82,685 เมตริกตัน สหราชอาณาจักร 38,004 เมตริกตัน และเยอรมันตะวันตก 22,744 เมตริกตัน

3. ข้าวโพค ปริมาณส่งข้าวโพคออกในปี 1,157,690 เมตริกตัน เป็นมูลค่า 1,361.5 ล้านดอลลาร์ เทียบกับปี พ.ศ. 2506 เพิ่มขึ้น 413,644 เมตริกตัน หรือร้อยละ 55.6 และมูลค่าสูงขึ้น 533.3 ล้านดอลลาร์ หรือร้อยละ 64.4 แสดงว่าข้าวโพคในปี พ.ศ. 2507 สูงกว่าปี พ.ศ. 2506

ปีญี่ปุ่นซื้อข้าวโพคจากไทย 881,613 เมตริกตัน หรือประมาณร้อยละ 76.2 ของข้าวโพคที่ไทยส่งออกทั้งหมด นอกจากนี้มาเลเซียซื้อ 124,787 เมตริกตัน และฮ่องกง 111,327 เมตริกตัน

4. คิงบุก ส่งออกได้ 22,340 เมตริกตัน มากกว่าปี พ.ศ. 2506 เพียง 337 เมตริกตัน หรือร้อยละ 1.5 แต่มูลค่าสูงขึ้นถึง 222.4 ล้านดอลลาร์ หรือร้อยละ 30.0 เนื่องจากราคาคิงบุกในปีสูงขึ้น

ประเทศที่ซื้อคิงบุกจากประเทศไทยในปีนี้ได้แก่ มาเลเซีย 12,090 เมตริกตัน หรือร้อยละ 54.1 ของคิงบุกที่ส่งออกทั้งสิ้น ส่งไปเนเธอร์แลนด์ 6,681 เมตริกตัน และญี่ปุ่น 1,135 เมตริกตัน

5. ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง ส่งออกได้ 770,169 เมตริกตัน เป็นมูลค่า 666.3 ล้านดอลลาร์ เทียบกับปี พ.ศ. 2506 ปริมาณสูงขึ้น 342,726 เมตริกตัน หรือร้อยละ 80.2 และมูลค่าสูงขึ้น 227.4 ล้านดอลลาร์ หรือร้อยละ 51.8

ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังชนิดที่ทำรายได้ให้มากที่สุดในปี พ.ศ. 2507 ยังคงได้แก่มันสำปะหลังแห้ง ซึ่งส่งออกได้ 348,995 เมตริกตัน เป็นมูลค่า 257.8 ล้านบาท ส่วนใหญ่ส่งไปเยอรมันนีตะวันตกและเนเธอร์แลนด์ รองลงมาได้แก่แป้งมันสำปะหลังและมันสำปะหลังป่น ในปี พ.ศ. 2507 ส่งแป้งมันออกได้ 156,119 เมตริกตัน เป็นมูลค่า 234.2 ล้านบาท ตลาดสำคัญคือสหรัฐอเมริกา ส่วนมันสำปะหลังป่นส่งออกได้ 218,099 เมตริกตัน เป็นมูลค่า 143.8 ส่วนใหญ่ส่งไปเยอรมันนีตะวันตก

6. ปอ ส่งออกได้ 163,094 เมตริกตัน เป็นมูลค่า 497.7 ล้านบาท ปริมาณสูงกว่าปี พ.ศ. 2506 เป็นจำนวน 37,341 เมตริกตัน หรือร้อยละ 29.7 และมูลค่าสูงขึ้น 139.4 ล้านบาท หรือร้อยละ 38.9

ประเทศที่ซื้อปอจากไทยมากที่สุดคือญี่ปุ่น เบลเยียม และเยอรมันนีตะวันตก ซื้อไป 38,979 เมตริกตัน 21,793 เมตริกตัน และ 16,383 เมตริกตัน ตามลำดับ

7. น้ำตาลทราย ปี พ.ศ. 2507 นี้ส่งออกได้ 48,984 เมตริกตัน เป็นมูลค่า 211.8 ล้านบาท เทียบกับปี พ.ศ. 2506 ปริมาณส่งออกลดลง แต่มูลค่ากลับสูงขึ้น 90.0 ล้านบาท เพราะตลาดโลกขาดแคลนน้ำตาลราคาจึงสูงมาก

8. ไม้สัก ปีนี้ส่งออกได้ 40,278 ลูกบาศก์เมตร เป็นมูลค่า 177.9 ล้านบาท เทียบกับปี 2506 มากขึ้น 8,063 ลูกบาศก์เมตร หรือร้อยละ 25.0 และมูลค่าสูงขึ้น 41.2 ล้านบาท หรือร้อยละ 30.1

ไทยส่งไม้สักไปตลาดยุโรปมากที่สุด โดยเฉพาะเคนมารด์ ซึ่งซื้อไป 6,109 ลูกบาศก์เมตร อิตาลี 3,687 ลูกบาศก์เมตร สหราชอาณาจักร 3,488 ลูกบาศก์เมตร และเยอรมันนีตะวันตก 3,243 ลูกบาศก์เมตรในปี พ.ศ. 2507 นี้ตลาดไม้สักของไทยยังขยายถึงสหภาพแอฟริกาใต้อีกด้วย

9. สินค้าออกอื่น ๆ ปีนี้มีสินค้าออกอื่น ๆ นอกเหนือจากที่กล่าวมาแล้ว คิดเป็นมูลค่า 2,051.2 ล้านบาท สูงกว่าปี พ.ศ. 2506 เป็นจำนวน 326.9 ล้านบาท หรือสูงขึ้น ร้อยละ 19.0

ปี พ.ศ. 2508 สินค้าส่งออกในปี พ.ศ. 2508 นี้ รวมทั้งสิ้นเป็นมูลค่า 12,975²⁰ ล้านบาท การค้าขายยังคงขาดดุล 2,352.2 ล้านบาท เทียบกับปี พ.ศ. 2507 ซึ่งขาดดุล 1,914.3 ล้านบาท จะเห็นว่าขาดดุลมากขึ้น การส่งสินค้าออกในปี พ.ศ. 2508 เรียงลำดับความสำคัญดังนี้

1. ข้าว ส่งออกปีนี้ 1,874,868 เมตริกตัน เป็นมูลค่า 4,307.4 ล้านบาท เทียบกับปีพ.ศ. 2507 ปริมาณส่งออกอยู่ในระดับใกล้เคียงกัน แต่มูลค่าลดลง 81.1 ล้านบาท หรือประมาณร้อยละ 2 ในปีนี้ไทยได้มีลูกค้าเพิ่มขึ้น คือฝรั่งเศส และเชคโกสโลวาเกีย
2. ยาง ส่งออกได้ 209,931 เมตริกตัน เป็นมูลค่า 1,985.4 ล้านบาท เทียบกับปี พ.ศ. 2507 7,062 เมตริกตัน และ 74.5 ล้านบาทตามลำดับ หรือประมาณร้อยละ 3 เท่ากัน ในปี พ.ศ. 2508 นี้ราคายางธรรมชาติในตลาดโลกอยู่ในระดับสูงกว่าปีที่แล้วเล็กน้อย

บางส่วนใหญ่ส่งไปประเทศในเอเชีย ได้แก่ญี่ปุ่น มาเลเซีย และรองลงมาคือประเทศในยุโรป ได้แก่สหราชอาณาจักร สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน อิตาลี และฝรั่งเศส

3. คิงุก ในปี พ.ศ. 2508 คิงุกได้เลื่อนขึ้นมาเป็นสินค้าออกที่สำคัญอันดับ 3 แทนข้าวโพด กล่าวคือระหว่างมกราคม - สิงหาคม ส่งออกเป็นแร้คิงุก 15,287 เมตริกตัน เป็นมูลค่า 754.9 ล้านบาท และตั้งแต่เดือนกันยายน จนกระทั่งสิ้นปี ส่งออกเป็นโลหะคิงุก 4,799 เมตริกตัน หรือเท่ากับแร้คิงุก 8,524 เมตริกตัน เป็นมูลค่า 399.7 ล้านบาท (คิดเป็นเนื้อโลหะในอัตราร้อยละ 73.25 ของสินแร่) นอกจากนั้นยังส่งเป็นแร้คิงุกชนิดคุณภาพต่ำอีก 438 เมตริกตัน เป็นมูลค่า 11.9 ล้านบาท เมื่อกำนวณเป็นปริมาณสินแร่คิงุกแล้ว ปีนี้ส่งออกได้ทั้งสิ้น 22,249 เมตริกตัน เป็นมูลค่า 1,166.5 ล้านบาท เทียบกับปีพ.ศ. 2507 ปริมาณส่งออกคงอยู่ในระดับใกล้เคียงกัน แต่มูลค่าเพิ่มขึ้น 205.1 ล้านบาท หรือประมาณร้อยละ 21

²⁰ ธนาคารแห่งประเทศไทย, รายงานเศรษฐกิจและการเงิน. ฉบับประจำปี พ.ศ. 2508

ราคาส่งออกเฉลี่ยเมตริกตันละ 52,426 บาท เทียบกับ 43,039 บาทในปี พ.ศ. 2507 สูงขึ้น 9,387 บาท หรือประมาณร้อยละ 22

4. ปอ ส่งออกทั้งสิ้น 322,420 เมตริกตัน เป็นมูลค่า 1,120.4 ล้านบาท เทียบกับปี พ.ศ. 2507 ปริมาณเพิ่มขึ้น 160,325 เมตริกตัน หรือร้อยละ 99 ส่วนมูลค่าเพิ่มขึ้น 625.7 ล้านบาท หรือร้อยละ 126 ราคาปอโดยทั่วไปอยู่ในระดับสูงกว่าปี พ.ศ. 2507 ประมาณร้อยละ 14 ราคาเฉลี่ยเมตริกตันละ 3,475 บาท เทียบกับเมตริกตันละ 3,052 บาท ในปีก่อน ปีนี้อินเดียได้กลายมาเป็นผู้ซื้อปอรายใหญ่ที่สุดของไทยแทนญี่ปุ่น ซึ่งลดลงมาเป็นอันดับสองผู้ซื้ออื่น ๆ ได้แก่ อิตาลี เบลเยียม สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน และโปรตุเกส

5. ข้าวโพก มีปริมาณส่งออก 811,853 เมตริกตัน เป็นมูลค่า 980.3 ล้านบาท เทียบกับปี พ.ศ. 2507 ลดลง 303,188 เมตริกตัน และ 365.4 ล้านบาทตามลำดับ หรือประมาณร้อยละ 27 เท่ากัน

ข้าวโพกส่วนใหญ่ส่งไปยังประเทศในเอเชียเช่นเดียวกับปีก่อน ๆ และญี่ปุ่นเป็นผู้ซื้อที่สำคัญที่สุด (ประมาณร้อยละ 68 ของข้าวโพกที่ส่งออกทั้งสิ้น) รองลงมาได้แก่สิงคโปร์ และฮ่องกง ตามลำดับ

6. ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง ส่งออกทั้งสิ้น 733,012 เมตริกตัน เป็นมูลค่า 686.8 ล้านบาท เทียบกับปี พ.ศ. 2507 ปริมาณอยู่ในระดับใกล้เคียงกัน แต่มูลค่าเพิ่มขึ้น 34.3 ล้านบาท หรือประมาณร้อยละ 5 เนื่องจากราคาส่งออกสูงขึ้นตันละ 54 บาท หรือประมาณร้อยละ 6

ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังที่ทำรายได้สูงสุดในปี พ.ศ. 2508 ยังคงได้แก่มันสำปะหลังแห้งเช่นเดียวกับปีที่แล้ว โดยส่งออกได้ 409,179 เมตริกตัน เป็นมูลค่า 321.5 ล้านบาท ส่วนใหญ่ส่งไปจำหน่ายยังประเทศในยุโรป ได้แก่สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน เนเธอร์แลนด์ และเบลเยียม นอกจากนั้นยังส่งไปจำหน่ายในเอเชีย ซึ่งมีสิงคโปร์ มาเลเซีย และญี่ปุ่น รองลงมาได้แก่แบ่งมันสำปะหลังส่งออกได้ 143,659 เมตริกตัน เป็นมูลค่า 225.2 ล้านบาท ตลาดสำหรับแบ่งมันสำปะหลัง คือสหรัฐอเมริกา ส่วนมันสำปะหลังป่น ส่งออกได้ 80,026 เมตริกตัน เป็นมูลค่า 60.9 ล้านบาท ส่วนใหญ่ส่งไปยังสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน

7. ไม้สัก ส่งออกได้ทั้งสิ้น 45,151 ลูกบาศก์เมตร เป็นมูลค่า 200.4 ล้านบาท เทียบกับปี พ.ศ. 2507 เพิ่มขึ้น 4,661 ลูกบาศก์เมตร และ 21.7 ล้านบาทตามลำดับ หรือประมาณร้อยละ 12 เท่ากัน

ไม้สักส่วนใหญ่ส่งไปยังประเทศต่าง ๆ ในยุโรป ได้แก่ สหราชอาณาจักร เคนมาร์ค และสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน นอกนั้นส่งไปสหรัฐอเมริกา และประเทศอื่น ๆ

8. สินค้าออกอื่น ๆ สินค้าอื่น ๆ นอกเหนือจากที่กล่าวมาแล้ว ที่นำรายได้มาสู่ประเทศเป็นจำนวนมากในปีนี้ได้แก่สินแร่เหล็ก ถั่วเขียว หนุ่ย กุ้งสด โค กระบือ คิดเป็นมูลค่า 2,528 ล้านบาท หรือเท่ากับร้อยละ 19 ของมูลค่าสินค้าออกทั้งสิ้น เทียบกับ 2,257.6 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2507 เพิ่มขึ้นร้อยละ 12

ตารางที่ 6

ปริมาณและมูลค่าของสินค้าออกอื่น ๆ ในปี พ.ศ. 2507 และ 2508

หน่วย	2507		2508		
	ปริมาณ	พันบาท	ปริมาณ	พันบาท	
สินแร่เหล็ก	เมตริกตัน	110,641	18,517	720,450	123,643
ถั่วเขียว	"	33,375	84,072	51,030	118,306
นุ่นปุย	"	17,538	123,158	18,311	113,025
กุ้งสด	"	3,414	68,848	4,634	108,460
โค กระบือ	ตัว	67,045	115,068	57,301	104,077
น้ำตาล	เมตริกตัน	48,908	211,100	83,894	100,580
ใบยาสูบ	"	6,147	78,593	5,996	88,554
ถั่วลิสง	"	12,201	49,667	17,772	74,625
เมล็ดกะทูน	"	36,202	90,413	28,176	65,711
ครึ่ง	"	10,983	39,571	17,195	63,594
ข้าวฟ่าง	"	13,146	13,234	54,974	61,829
หนังสัตว์	"	7,270	62,934	7,355	59,482
ไม้ยาง	ลูกบาศก์เมตร	74,639	70,880	59,613	56,009
เมล็ดถั่ว	เมตริกตัน	20,669	28,139	30,681	44,604
ซีเมนต์	"	102,320	35,927	98,833	39,749
สินค้าอื่น ๆ			1,167,519		1,305,770
			2,257,640		2,528,018

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย, รายงานเศรษฐกิจและการเงิน. ประจำปี พ.ศ. 2508

ปี พ.ศ. 2509 การส่งสินค้าออกของไทยในปี พ.ศ. 2509 อยู่ในเกณฑ์ มูลค่าส่งออกของสินค้าสำคัญ 7 ชนิดคือ ข้าว ยาง ปอ ข้าวโพก/ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง และไม้สัก รวมกันมากกว่าปีก่อน 837.3 ล้านบาท โดยเฉพาะปอและข้าวโพกเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 49.9 และ 57.9 ตามลำดับ สินค้าออกเรียงตามลำดับความสำคัญมีดังนี้

1. ข้าว ส่งออกมีปริมาณทั้งสิ้น 1,507,234 เมตริกตัน เป็นมูลค่า 4,001.7 ล้านบาท เทียบกับปี พ.ศ. 2508 ปริมาณลดลง 387,989 เมตริกตัน หรือร้อยละ 20.5 แต่มูลค่าลดลงเพียงร้อยละ 7.7 ราคาตัวเฉลี่ยเมตริกตันละ 2,655 ล้านบาท สูงกว่าปีก่อน 368 ล้านบาท หรือร้อยละ 16.1 ข้าวที่ส่งออกในระยะ 6 เดือนแรกมีปริมาณถึง 1.06 ล้านเมตริกตัน สูงกว่าระยะเดียวกันในปี พ.ศ. 2508 ประมาณ 4 หมื่นเมตริกตัน แต่ในระยะ 6 เดือนหลังส่งออกได้เพียงประมาณครึ่งหนึ่งของ 6 เดือนแรก

ตลาดข้าวของไทยในปี พ.ศ. 2509 นี้ ส่วนใหญ่ยังคงเป็นประเทศในเอเชีย เช่นเดียวกับปีก่อน ๆ คือฮ่องกง อินโดนีเซีย มาเลเซีย อินเดีย สิงคโปร์ ญี่ปุ่นและลังกา

2. ยาง ในปีนี้ส่งออกได้ 202,478 เมตริกตัน เป็นมูลค่า 1,855.5 ล้านบาท เทียบกับปี พ.ศ. 2508 ปริมาณลดลง 8,376 เมตริกตัน หรือร้อยละ 4.0 ส่วนมูลค่าลดลง 143.4 ล้านบาทหรือร้อยละ 7.2 มูลค่าส่งออกตัวเฉลี่ยเมตริกตันละ 9,164 บาท ต่ำกว่าปีที่แล้วเมตริกตันละ 316 บาท หรือร้อยละ 3.3

ยางที่ส่งออกในปีนี้ส่วนใหญ่ส่งไปยังประเทศในเอเชีย ได้แก่ ญี่ปุ่น และมาเลเซีย รองลงมาคือประเทศในยุโรป ซึ่งได้แก่สหราชอาณาจักร สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน อิตาลี ฝรั่งเศส

3. ปอ ปีนี้ปริมาณปอที่ส่งออกทั้งสิ้น 490,561 เมตริกตัน เป็นมูลค่า 1,652.6 ล้านบาท เทียบกับปี พ.ศ. 2508 ปริมาณและมูลค่าเพิ่มขึ้นร้อยละ 54.8 และ 49.9 ตามลำดับ ราคาปอโน้มต่ำลง มูลค่าส่งออกเฉลี่ยต่อตันจึงต่ำกว่าปี พ.ศ. 2508 เล็กน้อย คือ เมตริกตันละ 3,369 หรือลดลงร้อยละ 3.1

ในปีนี้มีผู้ซื้อรายใหญ่คืออินเดีย รองลงมาคือญี่ปุ่น นอกจากนี้ยังได้ส่งไปจำหน่ายยังประเทศต่าง ๆ ในยุโรป คืออิตาลี เบลเยียม สเปน ฝรั่งเศส และสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน

4. ข้าวโพก ปีนี้ส่งออกทั้งสิ้น 1,239,583 เมตริกตัน เป็นมูลค่า 1,529.4 ล้าน บาท ปริมาณและมูลค่าเพิ่มขึ้นจากปีที่แล้วร้อยละ 54.1 และ 57.9 ตามลำดับ ปีนี้ราคาข้าวโพกสูงขึ้น คือถั่วเฉลี่ยเมตริกตันละ 1,234 บาทสูงกว่าปีก่อนร้อยละ 2.5

ปริมาณข้าวโพกที่ส่งไปประเทศญี่ปุ่นประมาณร้อยละ 70 ของข้าวโพกที่ส่งออก รองลงมาคือสิงคโปร์ และฮ่องกง

5. ถั่วเขียว ปีนี้ถั่วเขียวที่ส่งออกในรูปโถงมีปริมาณ 17,604 เมตริกตัน เป็นมูลค่า 1,290.7 ล้านบาท และในรูปสินแร่ 1,308 เมตริกตัน เป็นมูลค่า 25.3 ล้านบาท หากคำนวณเป็นสินแร่ถั่วเขียวจะมีปริมาณทั้งสิ้น 25,341 เมตริกตัน มูลค่า 1,316.0 ล้านบาท เทียบกับ ปี พ.ศ. 2508 ปริมาณเพิ่มขึ้นร้อยละ 13.9 และมูลค่าเพิ่มขึ้นร้อยละ 12.8 ราคาถั่วเขียวโดยทั่วไปในปี พ.ศ. 2509 ต่ำกว่าปีที่แล้ว ทำให้ราคาถั่วเขียวของไทยลดลงด้วย คือราคาสินแร่ถั่วเขียวเฉลี่ยเมตริกตันละ 51,932 บาท หรือลดลงร้อยละ 0.9 จากเมตริกตันละ 52,424 บาท ในปี พ.ศ. 2508

6. ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง ปริมาณที่ส่งออกในปี พ.ศ. 2509 รวมทั้งสิ้น 722,360 เมตริกตัน เป็นมูลค่า 686.5 ล้านบาท เทียบกับปี พ.ศ. 2508 ปริมาณส่งออกอยู่ในระดับใกล้เคียงกัน ราคาส่งออกถั่วเฉลี่ยสูงขึ้นประมาณเมตริกตันละ 10 บาท หรือร้อยละ 1.1 ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังที่ส่งออกได้มากที่สุดได้แก่มันสำปะหลังแห้ง ก็ส่งออกได้ 369,413 เมตริกตัน เป็นมูลค่า 284.5 ล้านบาท รองลงมาได้แก่มันสำปะหลัง 172,947 เมตริกตัน เป็นมูลค่า 261.0 ล้านบาท

ตลาดผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังของไทยในปี พ.ศ. 2509 ก็เช่นเดียวกับปีที่แล้ว คือผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังประเภทอาหารสัตว์ส่วนใหญ่ส่งไปจำหน่ายยังประเทศต่าง ๆ ในยุโรป เช่น สหพันธรัฐเยอรมัน เนเธอร์แลนด์ และเบลเยียม ส่วนแป้งมันสำปะหลังส่งไปยังสหรัฐอเมริกา

7. ไม้สัก ปริมาณส่งออกทั้งสิ้น 49,471 ลูกบาศก์เมตร เป็นมูลค่า 243.0 ล้าน บาท เทียบกับปี พ.ศ. 2508 ปริมาณสูงขึ้น 9.4 และมูลค่าร้อยละ 21.0 ราคาไม้สักที่จำหน่ายในปีสูงขึ้นกว่าปีที่แล้ว คือถั่วเฉลี่ยลูกบาศก์เมตรละ 4,911 บาท เทียบกับลูกบาศก์เมตรละ 4,440 บาทในปี พ.ศ. 2508 สูงขึ้นร้อยละ 10.6

8. สินค้าออกอื่น ๆ สินค้าอื่น ๆ นอกจากสินค้าหลักทั้ง 7 ชนิดดังกล่าวแล้วนั้น ที่นำรายได้มาส่งประเทศเป็นจำนวนมากในปี พ.ศ. 2509 ได้แก่ กุ้งสดแช่เย็น ถั่วเขียว ใบยาสูบ และข้าวฟ่าง เป็นมูลค่าทั้งสิ้น 669.2 ล้านบาท หรือเท่ากับร้อยละ 4.6 ของมูลค่าสินค้าขาออกทั้งสิ้น เทียบกับปี พ.ศ. 2508 เพิ่มขึ้นร้อยละ 33.8 โดยเฉพาะกุ้งสดแช่เย็น และข้าวฟ่างมีมูลค่าเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 69.3 และ 87.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 7
ปริมาณและมูลค่าสินค้าออกอื่น ๆ ปี พ.ศ. 2509

	หน่วย	2509 ^{1/}	
		ปริมาณ	พันบาท
กุ้งสดแช่เย็น	เมตริกตัน	7,224	185,248
ถั่วเขียว	"	55,997	133,071
สินแร่เหล็ก	"	717,829	123,491
ข้าวฟ่าง	"	104,012	114,322
ใบยาสูบ	"	7,796	113,057
นุ่นปุย	"	17,813	102,778
โร. กระป๋อง	ตัว	54,310	98,776
เบ็ดละหุ่ง	เมตริกตัน	44,360	97,244
หนังสัตว์	"	9,041	71,839
ถั่วลิสง	"	17,712	70,990
ครั่ง	"	15,410	56,325
อื่น ๆ			1,967,277
			3,134,418

^{1/} ตัวเลขเบื้องต้น

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย, รายงานเศรษฐกิจและการเงินประจำปี พ.ศ. 2509

ปี พ.ศ. 2510 ในปี พ.ศ. 2510 นี้อัตราการขยายตัวด้านสินค้าขาออกอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ ในปีนี้ประเทศไทยส่งสินค้าออกไปจำหน่ายต่างประเทศคิดเป็นมูลค่าประมาณ 14,251²¹ ล้านบาท ดังปรากฏตามรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ข้าว ในระยะต้นปีราคาข้าวภายในประเทศสูงขึ้นมากเมื่อเทียบกับระยะเดียวกันของปีที่แล้ว ๆ กระทรวงเศรษฐกิจจึงได้กำหนดเป้าหมายในการส่งออกสำหรับปี พ.ศ. 2510 ไว้เพียง 1.5 เมตริกตัน (ไม่รวมข้าวเหนียวและข้าวที่ส่งออกทางท่าภูมิภาค) พร้อมทั้งกำหนดปริมาณและจัดสรรข้าวให้พอควรส่งออกแต่ละเดือนตามความเหมาะสม เพื่อป้องกันมิให้เกิดขาดแคลนข้าวสำหรับบริโภคภายในประเทศ และเมื่อเดือนกันยายนได้ลดเป้าหมายในการส่งออกเหลือ 1.3 ล้านเมตริกตัน และงดจัดสรรข้าวส่งออกชั่วคราว นับตั้งแต่ได้ใช้มาตรการดังกล่าว ราคาข้าวภายในได้เริ่มลดลงเป็นลำดับ ปริมาณส่งออกทุกชนิดในรอบปีนี้มีทั้งสิ้น 1,496,005 เมตริกตัน เป็นข้าวเจ้า 1,256,005 เมตริกตัน ข้าวเหนียว 240,000 เมตริกตัน มูลค่า 4,680 ล้านบาท เทียบกับปีที่แล้วปริมาณลดลงร้อยละ 1 แต่มูลค่าเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 17 ข้าวที่ส่งออกเป็นข้าวที่ส่งออกตามสัญญาระหว่างรัฐบาลกับรัฐบาล ร้อยละ 45 ข้าวเอกชนร้อยละ 55 ส่วนใหญ่ส่งไปจำหน่ายยังตลาดประจำ อาทิ อินโดนีเซีย ฮองกง สิงคโปร์ มาเลเซีย ไต้หวัน ญี่ปุ่น ลังกา อินเดียน และปากีสถาน ตลาดข้าวของโลกในปี พ.ศ. 2510 เป็นตลาดของผู้ขาย ราคาถั่วเฉลี่ยจึงสูงกว่าปี พ.ศ. 2509 ประมาณร้อยละ 18

2. ถั่ว ในปีนี้ส่งถั่วออกได้ประมาณ 26,844 เมตริกตัน เป็นมูลค่าประมาณ 1,810 ล้านบาท และส่งสินแร่ที่มีคุณภาพต่ำออกอีกประมาณ 111 เมตริกตัน เป็นมูลค่าประมาณ 2 ล้านบาท เมื่อเทียบกับปีที่แล้ว ปริมาณโลหะถั่วส่งออกเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 53 เนื่องจากโรงกลั่นถั่วได้ขยายการผลิตโลหะถั่วให้สูงขึ้น ราคาถั่วโดยทั่วไปในปี พ.ศ. 2510 จึงต่ำกว่าปีที่แล้ว เป็นผลให้ราคาถั่วของไทยที่ส่งออกลดลงด้วย ราคาเฉลี่ยต่ำกว่าปี พ.ศ. 2510 ประมาณร้อยละ 8

21 ธนาคารแห่งประเทศไทย, รายงานเศรษฐกิจและการเงิน. ฉบับประจำปี พ.ศ. 2510

3. ยาง ในปีนี้ส่งยางธรรมชาติออกได้ประมาณ 211,602 เมตริกตัน เป็นมูลค่าประมาณ 1,569 ล้านบาท เทียบกับปีที่แล้ว ปริมาณเพิ่มขึ้นร้อยละ 4 แต่มูลค่าได้ลดลงถึงประมาณร้อยละ 16 ราคายางธรรมชาติส่งออกของไทยจึงถูกกระทบกระเทือนด้วย ด้วเฉลี่ยต่ำกว่าปีที่แล้วประมาณร้อยละ 19

ยางส่วนใหญ่ส่งออกไปยังประเทศในยุโรปและเอเชีย ประเทศในยุโรปได้แก่ สหราชอาณาจักร สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน อิตาลี และฝรั่งเศส ส่วนประเทศในเอเชีย ได้แก่ ญี่ปุ่นและมาเลเซีย

4. ข้าวโพก ข้าวโพกที่ส่งออกในปี พ.ศ. 2510 มีประมาณ 1,167,579 เมตริกตัน เป็นมูลค่าประมาณ 1,432 ล้านบาท โดยส่งออกในรูปข้าวโพกเมล็ดประมาณ 1,112,192 เมตริกตัน เป็นมูลค่าประมาณ 1,356 ล้านบาท และส่งออกในรูปข้าวโพกบดประมาณ 55,387 เมตริกตัน เป็นมูลค่าประมาณ 76 ล้านบาท เทียบกับปีที่แล้วข้าวโพกเมล็ดลดลงทั้งปริมาณและมูลค่าประมาณ ร้อยละ 9 และ 11 ตามลำดับ ส่วนข้าวโพกบดปริมาณเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 29 และมูลค่าเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 34 ข้าวโพกที่ส่งออกประมาณร้อยละ 63 ส่งไปญี่ปุ่น ส่วนที่เหลือส่งไปยังสิงคโปร์ ฮองกง ไต้หวัน และอื่น ๆ ส่วนราคาเฉลี่ยต่ำกว่าปีที่แล้วประมาณร้อยละ 2

5. ปอ การค้าปอในปีนี้มีซบเซาลงมาก ปอที่ส่งออกสู่ตลาดโลกในปีนี้มีประมาณ 324,772 เมตริกตัน เป็นมูลค่าประมาณ 885 ล้านบาท เทียบกับปี พ.ศ. 2509 ลดลงทั้งปริมาณและมูลค่าประมาณร้อยละ 31 และ 45 ตามลำดับ ปอที่ส่งออกส่วนใหญ่ส่งไปยังประเทศในเอเชียและยุโรปเช่นเดียวกับปีที่แล้ว

6. ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง ในปีนี้ประเทศไทยส่งผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังออกได้ประมาณ 808,708 เมตริกตัน เป็นมูลค่าประมาณ 756 ล้านบาท เทียบกับปีที่แล้วทั้งปริมาณและมูลค่าเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 17 เท่ากัน ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังที่ส่งออกได้มากคือ มันสำปะหลังแห้ง แป้งมันสำปะหลัง และมันสำปะหลังปั่น ส่วนราคาส่งออกเฉลี่ยอยู่ในระดับเดียวกับปีที่แล้ว

7. ไม้สัก ปีนี้ส่งไม้สักออกได้เพียง 35,741 ลูกบาศก์เมตร เป็นมูลค่าประมาณ 197 ล้านบาท เทียบกับปี พ.ศ. 2509 ปริมาณและมูลค่าลดลงร้อยละ 28 และ 19 ตามลำดับ โดยที่อุปสงค์ของไม้สักในตลาดโลกสูง ราคาไม้สักที่ส่งออกจึงสูงกว่าปีที่แล้วประมาณ ร้อยละ 12

8. สินค้าออกอื่น ๆ เช่น กุ้งสดแช่เย็น ไบยาสูบ ถั่วต่าง ๆ ข้าวฟ่าง และ เมล็ดพืช ก็นำรายได้มาสู่ประเทศเป็นจำนวนมาก สินค้าอื่น ๆ ที่ส่งออกในปีนี้มีมูลค่าทั้งสิ้น ประมาณ 2,921 ล้านบาท เทียบกับปีที่แล้วเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 2.7

ในปี พ.ศ. 2510 นี้ตลาดที่สำคัญของประเทศไทยคือ ญี่ปุ่น รองลงไปคือสหรัฐอเมริกา อินเดีย

ปี พ.ศ. 2511 ในปีนี้สินค้าออกที่สำคัญทั้ง 7 ชนิด คือ ข้าว ยาง ถั่ว ข้าวโพด ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง ปอ และไม้สัก มีมูลค่าส่งออกรวมกันลดลงจากปีที่แล้วประมาณ 894 ล้านบาท หรือร้อยละ 8 ส่วนสินค้าออกอื่น ๆ มีมูลค่าเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 16 คือเพิ่มจาก 2,976 ล้านบาทในปี พ.ศ. 2510 เป็น 3,441²² ล้านบาทในปีนี้ ดังจะได้อธิบายถึงเรียงตามลำดับความสำคัญดังนี้

1. ข้าว การค้าข้าวในปีนี้โดยทั่วไปไม่สู้จะร่าเริงนัก ในระยะต้นปีราคาข้าวภายในอยู่ในระดับค่อนข้างสูงเมื่อเทียบกับระยะเดียวกันปีที่ผ่านมา ราคาข้าวภายในและส่งออก ราคาสูงขึ้น และสูงขึ้นมากในเดือนกุมภาพันธ์ ราคาถั่วเฉลี่ยของข้าวเปลือกชนิด 100 % ขายส่งในตลาดกรุงเทพฯ เกวียนละ 1,320 บาท ข้าวขาว 100% ราคา เอฟ.โอ.บี.กรุงเทพฯ เมตริกตันละ 101 ปอนด์สเตอร์ลิงค์ (เท่ากับตันละ 4,989 บาท) เทียบกับระยะเดียวกัน ปีที่แล้ว เกวียนละ 1,260 บาท และเมตริกตันละ 64 ปอนด์สเตอร์ลิงค์ (เท่ากับตันละ 3,617 บาท) ตามลำดับ โดยเหตุนี้ทางการจึงเพิ่มค่าพรีเมียม ในเดือนมีนาคมขึ้นอีกร้อยละ 10 นับตั้งแต่เดือนพฤษภาคม เป็นต้นมา การส่งข้าวออกจำหน่ายต่างประเทศเริ่มมีอุปสรรคขึ้น เพราะราคาสูงเมื่อเทียบกับข้าวของประเทศอื่น ๆ นอกจากนั้นยังมีการจำกัดจำนวนส่งออกด้วย

ตลาดประจำจึงหันไปซื้อข้าวจากประเทศอื่น ๆ อาทิ ฮองกง และสิงคโปร์ ได้ซื้อข้าวจาก สหรัฐอเมริกาเพิ่มขึ้น ดังนั้นเพื่อรักษาตลาดข้าวประจำของไทยไว้ ทางกรมจึงปล่อยให้การค้าข้าวเป็นไปโดยเสรี และในตอนปลายปีได้ลดพรีเอมิยมลงจากอัตราที่เก็บอยู่เดิมเมตริกตันละ 150 บาทถึง 380 บาท แล้วเทคนิคของชาว อัคราพรีเอมิยมใหม่มีเมล็ดที่ชั่งกับตั้งแต่เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2511 จนถึงเดือนมกราคม พ.ศ. 2512

ในปี พ.ศ. 2511 ปริมาณข้าวส่งออกมีจำนวนทั้งสิ้นประมาณ 1,074,518 เมตริกตัน เป็นมูลค่าประมาณ 3,827 ล้านบาท เทียบกับปีที่แล้วปริมาณและมูลค่าลดลง ร้อยละ 28 และ 18 ตามลำดับ ราคาข้าวส่งออกเฉลี่ยสูงกว่าปีที่แล้วประมาณร้อยละ 18

ในปี พ.ศ. 2511 อินเดียนซื้อข้าวจากไทยมากที่สุด คือประมาณ 2 แสนเมตริกตัน เศษ รองลงมาได้แก่มาเลเซีย สิงคโปร์ ญี่ปุ่น และฮองกง

2. ยาง ราคายางในระยะ 8 - 9 เดือนแรก มีแนวโน้มต่ำลงเป็นส่วนใหญ่ ราคาเพียงเขียบสูงขึ้นใน 3 - 4 เดือนตอนปลายปี จึงทำให้ราคาส่งออกถัวเฉลี่ยทั้งปีต่ำกว่าปีที่แล้วประมาณร้อยละ 10 ฉะนั้นแม้ในปีนี้จะส่งยางออกได้ทั้งสิ้น 252,259 เมตริกตัน มากกว่าในปีก่อนร้อยละ 19 มูลค่าส่งออกคงเพิ่มเพียงประมาณร้อยละ 15 คือจาก 1,574 ล้านบาทเป็น 1,805 ล้านบาท ยางที่ส่งออกนี้ส่วนใหญ่ยังคงจำหน่ายให้แก่ประเทศในยุโรปและเอเชีย ประเทศผู้ซื้อในยุโรปได้แก่ สหราชอาณาจักร สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน อิตาลี และฝรั่งเศส ส่วนประเทศในเอเชียที่สำคัญได้แก่ ญี่ปุ่น และมาเลเซีย

3. คึบูก ราคาคึบูกตั้งแต่ต้นปีจนถึงกันยายน มีแนวโน้มค่อนข้างจะลดลง อย่างไรก็ตามในกลางเดือนตุลาคม ราคาคึบูกก็กลับสูงขึ้นจนถึงสิ้นปี ในปีนี้ประเทศไทยส่งโลหะคึบูกออกได้ทั้งสิ้นประมาณ 24,018 เมตริกตัน เป็นมูลค่า 1,510 ล้านบาท เทียบกับปีที่แล้วปริมาณลดลงร้อยละ 11 และมูลค่าลดลงร้อยละ 17 ราคาถัวเฉลี่ยทั้งปีต่ำกว่าปีที่แล้วประมาณร้อยละ

7

สหรัฐอเมริกายังคงเป็นตลาดคึบูกที่สำคัญที่สุดของไทย ประเทศผู้ซื้ออื่น ๆ ในยุโรป ได้แก่ สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน เนเธอร์แลนด์ และอิตาลี ในปีนี้ไม่มีการส่งสินแร่คึบูกออก

4. ข้าวโพด ปีนี้ขายข้าวโพดให้แก่อู๋ปุ่นไคราคาสูงขึ้นจากเดิมประมาณเมตริกตัน ละ 2 คอลดาร์สหรัฐอเมริกา ข้าวโพดไทยที่ตกลงขายให้แก่อู๋ปุ่นไคสำหรับฤดูกาลผลิตปีนี้จึงพลอย มีราคาต่ำกว่าปีที่แล้วมาก กล่าวคือเดือนกันยายน ถึงธันวาคม ราคาเมตริกตันละ 48.99 คอลดาร์สหรัฐอเมริกา 47.44 คอลดาร์สหรัฐอเมริกา 45.33 คอลดาร์สหรัฐอเมริกา และ 47.52 คอลดาร์สหรัฐอเมริกา ตามลำดับ ส่วนที่ส่งไปจำหน่ายยังตลาดอื่น ๆ ก็ปรากฏว่ามี ราคาตกต่ำเช่นเดียวกัน ในปีนี้ประเทศไทยส่งข้าวโพดออกได้ทั้งสิ้น 1,480,657 เมตริกตัน เป็นมูลค่าประมาณ 1,556 ล้านบาท เทียบกับปีที่แล้วปริมาณและมูลค่าเพิ่มขึ้นร้อยละ 36 และ 15 ตามลำดับ ราคาข้าวโพดในปีนี้อ่เฉลี่ยต่ำกว่าปีที่แล้วประมาณร้อยละ 15 ข้าวโพดที่ส่งออก ส่วนใหญ่ส่งไปอู๋ปุ่น ร่องลงมาไคแกไคทวัน ฮองกง และมาเลเชีย ตามลำดับ

5. ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง ภาวะการค้าผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังในปีนี้อยู่ทั่ว ๆ ไป ก็ต่ำกว่าปีที่แล้ว ส่วนการค้าแข่งขันมันสำปะหลังในปีนี้อยู่ราบรื่นนัก และขึ้นอยู่กับปริมาณการสั่งซื้อ ของ 2 - 3 ประเทศเท่านั้น ส่วนใหญ่ไคแกสหรัฐอเมริกา และอู๋ปุ่น ในปีนี้สหรัฐอเมริกา ไค ซื้อแข่งขันมันสำปะหลังน้อยลงและให้ราคาถูก ประเทศไทยได้รับโควตาในการนำแข่งขันมันสำปะหลัง เข้าประเทศอู๋ปุ่นไค จำนวน 40,000 เมตริกตัน

ในปี พ.ศ. 2511 นี้ประเทศไทยส่งผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังออกได้ทั้งสิ้นประมาณ 875,826 เมตริกตัน เป็นมูลค่าประมาณ 757 ล้านบาท เทียบกับปี พ.ศ. 2510 ปริมาณและ มูลค่าเพิ่มขึ้นร้อยละ 12 และ 4 ตามลำดับ โดยมีราคาเฉลี่ยต่ำกว่าปีที่แล้วประมาณร้อยละ 7

ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังประเภทอาหารสัตว์ ส่วนใหญ่ส่งไปยังประเทศในยุโรป อาทิ สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน และเนเธอร์แลนด์ ส่วนแข่งขันมันสำปะหลังส่งไปยังสหรัฐอเมริกา และอู๋ปุ่น

6. ปอ ในระยะ 6 เดือนแรกปรากฏว่าตลาดปอทั้งภายในประเทศและต่างประเทศยังคงซบเซา แต่ในระยะ 6 เดือนหลัง ภาวะการค้าปอไคก็ขึ้นเป็นลำดับ ราคาปอไหวตัว และมีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว เพราะการผลิตปอทั้งของอินเดียและปากีสถานได้รับความเสียหายจากฝนแล้งและน้ำท่วม

โดยที่ปีนี้ปอพอกเหลือสำหรับส่งไปจำหน่ายต่างประเทศจำนวนจำกัดตลอดทั้งปี จึง ส่งออกได้ประมาณ 288,821 เมตริกตัน เป็นมูลค่าประมาณ 672 ล้านบาท เทียบกับปีที่แล้ว

ปริมาณลดลงร้อยละ 9 และมูลค่าลดลงร้อยละ 22 การที่มูลค่าปอที่ส่งออกลดลงมากเช่นนี้
เนื่องจากราคापอเพียงจะขยับสูงขึ้นในระยะปลายปี ซึ่งมีปริมาณส่งออกไม่มากนัก

ญี่ปุ่นยังคงซื้อมากที่สุดเช่นเดียวกับปีที่แล้ว รองลงมาได้แก่ เบลเยียม อินเดี
ฝรั่งเศสและอิตาลี ตามลำดับ

7. ไม้สัก ในปีนี้ส่งออกได้ทั้งสิ้นประมาณ 29,447 ลูกบาศก์เมตร เป็นมูลค่า
ประมาณ 168 ล้านบาท เทียบกับปีที่แล้วปริมาณและมูลค่าลดลงร้อยละ 18 และ 13 ตาม
ลำดับ

ไม้สักที่ส่งออกส่วนใหญ่ส่งไปสหรัฐอเมริกา รองลงมาได้แก่สหราชอาณาจักร
สวีเดน และออสเตรเลีย

8. สินค้าออกอื่น ๆ ในปีนี้สินค้าอื่น ๆ นำรายได้มาสู่ประเทศเพิ่มขึ้นประมาณ
ร้อยละ 16 โดยมีมูลค่าส่งออกทั้งสิ้นประมาณ 3,441 ล้านบาท เทียบกับ 2,976 ล้านบาท
ของปีที่แล้ว ทั้งนี้เนื่องจากมูลค่าส่งออกของสินค้าที่ไม่ใช่พืชผลเกษตรกรรม เช่น กุ้งแช่
เย็น ชีว และถั่วอื่น ๆ กระจอบ่าน ส่วนใหญ่เพิ่มขึ้น

ปี พ.ศ. 2512 ในปีนี้สินค้าออกที่สำคัญทั้ง 7 ชนิดคือ ข้าว ยาง ข้าวโพด ถั่ว
ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง ปอ และไม้สัก มีมูลค่าส่งออกรวมกันสูงกว่าปีที่แล้วประมาณ 397 ล้าน
บาท หรือร้อยละ 6 แต่ชาวมูลค่าส่งออกลดลงถึงร้อยละ 15 สำหรับสินค้าอื่น ๆ นอกจาก
7 ชนิดที่กล่าวมามีมูลค่ารวมกันเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 16

1. ข้าว ในปีนี้แม้จะมีข้าวเหลือสำหรับส่งออกอยู่เป็นจำนวนไม่น้อย แต่ปริมาณ
ข้าวที่ส่งออกทั้งปีมีจำนวนเพียง 1.03 ล้านตัน ซึ่งเป็นระดับต่ำสุดนับแต่ปี พ.ศ. 2497

เมื่อเทียบกับปี พ.ศ. 2511 ปริมาณข้าวที่ส่งออกลดลงประมาณร้อยละ 4 ราคา
เฉลี่ยต่ำลงถึงร้อยละ 12 มูลค่าส่งออกทั้งสิ้นประมาณ 3,193 ล้านบาท ต่ำกว่าปีก่อน 582
ล้านบาท หรือร้อยละ 15 ประเทศที่ซื้อข้าวจากไทยมากที่สุดคือ ฮองกง รองลงมาได้แก่
สหพันธ์มาเลเซีย สิงคโปร์ และอินเดี สำหรับอินเดีซึ่งซื้อข้าวจากไทยมากเป็นอันดับหนึ่ง
ในปีที่แล้ว คือประมาณ 2 แสนเมตริกตัน ซื้อเพียงประมาณ 1 แสนเมตริกตัน

2. ยาง ภาวะการค้ายางธรรมชาติในปี พ.ศ. 2512 โดยทั่วไปนับว่าอยู่ในเกณฑ์ดี เมื่อเทียบกับระยะ 2 ปีที่ผ่านมา เนื่องจากในปีนี้ความต้องการยางในตลาดโลกเพิ่มขึ้นมาก ปริมาณยางที่ส่งออกทั้งปีคงมีเพียงประมาณ 276,000 เมตริกตัน สูงกว่าปีก่อนเพียงร้อยละ 9 แต่โดยที่ในปีนี้ราคายางส่งออกเฉลี่ยสูงขึ้นมาก มูลค่าส่งออกจึงสูงขึ้นถึงร้อยละ 43 จาก 1,816 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2511 เป็น 2,599 ล้านบาท ยางที่ส่งออกส่วนใหญ่ยังคงจำหน่ายให้แก่ประเทศในยุโรปและเอเชียเช่นเดียวกับปีที่แล้ว ประเทศผู้ซื้อในยุโรปได้แก่สหราชอาณาจักร สาธารณรัฐเยอรมัน อิตาลีและฝรั่งเศส ส่วนประเทศผู้ซื้อในเอเชียที่สำคัญได้แก่ ญี่ปุ่น และสหพันธ์มาเลเซีย

3. ข้าวโพค การส่งข้าวโพคออกในระยะครึ่งแรกของปีไม่สู้จะราบรื่น ข้อตกลงซื้อขายข้าวโพคระหว่างไทยกับญี่ปุ่น (Japan Feed Trade Association หรือ JFTA) สำหรับปี พ.ศ. 2511 - 2512 ตงล้มเลิกเพราะไม่สามารถจะตกลงในเรื่องราคาได้ ส่วนตลาดอื่น ๆ เช่น ไต้หวัน ฮองกง มาเลเซีย และสิงคโปร์ ก็สั่งซื้อข้าวโพคจากไทยไม่มากนัก ทั้งราคาก็ไม่สูงดังที่พอคาดหวังไว้ ปริมาณส่งออกทั้งสิ้นในปีนี้ประมาณ 1,500,000 เมตริกตัน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนเพียงร้อยละ 1 แต่โดยที่ราคาเฉลี่ยสูงขึ้นร้อยละ 8 มูลค่าส่งออกจึงเพิ่มขึ้นเป็น 1,710 ล้านบาท เทียบกับ 1,556 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2511

ข้าวโพคที่ส่งออกส่วนใหญ่ ยังคงส่งไปญี่ปุ่น รองลงมาได้แก่ไต้หวัน สิงคโปร์ ฮองกง และสหพันธ์มาเลเซียตามลำดับ อิตาลีได้กลับมาซื้อข้าวโพคจากไทยอีก หลังจากที่ได้หยุดซื้อเมื่อปีที่แล้ว นอกจากนั้นในปีนี้มีสเปนเป็นตลาดใหม่ของข้าวโพคไทยด้วย

4. ลิ้นจี่ โควตาที่ประเทศไทยได้รับในปี พ.ศ. 2512 ทั้งสิ้น 23,550 ลอนตัน สำหรับงวดประจำเดือน ตุลาคม - ธันวาคม 2512 ปริมาณลิ้นจี่ที่ส่งออกต่ำกว่าจำนวนที่ได้รับจัดสรร 473 ลอนตัน เนื่องจากได้เกิดอุทกภัยขึ้นในระยะดังกล่าว การคมนาคมทางบกไม่สะดวกทำให้การลำเลียงสินแร่ลิ้นจี่จากแหล่งผลิตเข้าสู่โรงถลุงต้องล่าช้า ประกอบกับโรงถลุงมีสินแร่สำรองไว้ในสต็อกเพียงเล็กน้อย จึงส่งโลหะลิ้นจี่ออกได้ทั้งสิ้นเพียง 23,077 ลอนตัน หรือเท่ากับ 23,447 เมตริกตัน คิดเป็นมูลค่าประมาณ 1,658 ล้านบาท เทียบกับปีที่แล้วปริมาณลดลงร้อยละ 2 แต่มูลค่าเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 10 เพราะราคาส่งออกโดยเฉลี่ยสูงขึ้นประมาณร้อยละ 11

สหรัฐอเมริกายังคงเป็นตลาดโลหะที่บุกที่สำคัญที่สุดของไทย เช่นเดียวกับปีที่แล้ว ประเทศผู้ซื้ออื่น ๆ ในยุโรป ได้แก่สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน เนเธอร์แลนด์ และอิตาลี สำหรับในเอเชียมีญี่ปุ่นเพียงประเทศเดียว

5. ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง ในปีนี้ประเทศไทยส่งผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังออกได้ประมาณ 986,000 เมตริกตัน เป็นมูลค่าประมาณ 868 ล้านบาท ทั้งปริมาณและมูลค่าสูงกว่าในปีก่อนประมาณร้อยละ 11 และ 12 ตามลำดับ ราคาผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังถั่วเฉลี่ยทั้งปีสูงกว่าในปีที่แล้วประมาณร้อยละ 1 ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังประเภทอาหารสัตว์ ส่วนใหญ่ยังคงส่งไปยังประเทศในกลุ่มตลาดรวมยุโรปเช่นเดียวกับปีก่อน ๆ โดยเฉพาะสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน เนเธอร์แลนด์ และอิตาลี ส่วนแป้งมันสำปะหลังส่งไปยังสหรัฐอเมริกา และญี่ปุ่น

6. ปอ ราคาปอในประเทศสูงขึ้นมากโดยเฉพาะในเคือณภูมิภาพันธ์ ปอเกรด B และ เกรด C มีราคาเฉลี่ยสูงกว่าในระยะเดียวกับปีก่อนถึงร้อยละ 160 และ 270 ตามลำดับ

ในปีนี้ออส่งออกมีจำนวนทั้งสิ้น 250,000 เมตริกตัน คิดเป็นมูลค่าประมาณ 733 ล้านบาท เทียบกับปีที่แล้วปริมาณลดลงร้อยละ 14 แต่มูลค่าเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 9 เพราะราคาส่งออกเฉลี่ยสูงกว่าปีที่แล้วประมาณร้อยละ 26 ตลาดปอของไทยในปีนี้อุปันยังคงซื้อมากที่สุด รองลงมาได้แก่ อินเดี๋ย ฝรั่งเศส สเปน และเบลเยียม ตามลำดับ

7. ไม้สัก ทางการค้าเพิ่มอากรขาออกจากร้อยละ 10 - 20 ของราคาเป็นร้อยละ 20 - 40 ตามลักษณะของไม้ ตั้งแต่วันที่ 18 ตุลาคม 2510 เป็นต้นมา

ในปี 2512 ไม้สักส่งออกมีจำนวนทั้งสิ้นประมาณ 28,000 ลูกบาศก์เมตร เป็นมูลค่าประมาณ 160 ล้านบาท เทียบกับปีที่แล้วปรากฏว่าทั้งปริมาณและมูลค่าลดลงในอัตราประมาณร้อยละ 5 ผู้ซื้อรายใหญ่ในปีนี้อย่างคงได้แก่สหรัฐอเมริกา และรองลงมาได้แก่สหราชอาณาจักร สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมันและเนเธอร์แลนด์ตามลำดับเช่นในปีก่อน

8. สินค้าออกอื่น ๆ ในปีนี้ส่งออกเป็นมูลค่าทั้งสิ้นประมาณ 3,969 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 16 สินค้าที่ส่งออกได้มากขึ้นมี ถั่วเขียว เพชรพลอย ที่เจียรไนแล้ว และหนังสัตว์ เป็นต้น

ความเคลื่อนไหวของสินค้าออกที่สำคัญ ๆ :-

จะกล่าวถึงความเคลื่อนไหวของการส่งสินค้าออกไปขายต่างประเทศในระยะปี พ.ศ. 2503 - 2512 โดยแยกประเภทสินค้าเรียงตามลำดับความสำคัญดังนี้ คือ ข้าว ยาง ข้าวโพค กุ้ง ปอ-ป่าน ไม้สัก ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง

ส่วน Trend ของการส่งออกของสินค้าแต่ละชนิดนั้นได้แสดงไว้ในภาคผนวก หน้า

1. ข้าว ในปี 2504 มูลค่าการส่งข้าวออกไปจำหน่ายต่างประเทศได้เพิ่มสูงขึ้นกว่าปี พ.ศ. 2503 มาก เนื่องจากประเทศจีนซึ่งเคยขายข้าวให้อินโดนีเซีย ใต้หวัน และประเทศอื่น ๆ ในเอเชีย ได้ประสบภัยธรรมชาติ ไม่สามารถผลิตข้าวส่งไปขายให้ประเทศต่าง ๆ ได้ ประเทศเหล่านั้นที่เคยซื้อข้าวจากจีน จึงได้หันมาซื้อข้าวจากประเทศไทย แต่เมื่อถึงปี พ.ศ. 2505 การส่งข้าวออกต่างประเทศก็ลดต่ำลงบ้าง เพราะรัฐบาลได้เพิ่มอัตราพรีเมียมเมื่อกลางปี พ.ศ. 2505 เพื่อรักษาระดับราคาข้าวในประเทศไม่ให้สูงจนเกินไป ในปี พ.ศ. 2506 ก็ได้ดำเนินการจำกัดการส่งออกที่เคร่งครัดยิ่งขึ้นไปอีก โดยให้พ่อค้าผู้ส่งออกต้องขออนุญาตในกรณีที่จะส่งข้าวออกไปขายให้ประเทศที่ไม่ใช่ลูกค้าประจำ หรือส่งไปขายให้ลูกค้าประจำในปริมาณที่มากผิดปกติ ปลายปี พ.ศ. 2506 ปริมาณส่งออกจึงได้ลดลง ในปี พ.ศ. 2509 ราคาข้าวในตลาดโลกสูงมาก เพราะ Supply ในตลาดโลกลดลงในขณะที่ Demand เพิ่มขึ้น ปริมาณข้าวที่ไทยส่งออกไปขายต่างประเทศ ในปี พ.ศ. 2509 นี้ลดลงจากปริมาณส่งออกในปี พ.ศ. 2508 ถึง 20.5 เปอร์เซ็นต์ แต่มูลค่าลดลงเพียง 7.7 เปอร์เซ็นต์ เท่านั้น ในที่สุดรัฐบาลจึงระงับการส่งข้าวออกตั้งแต่วันที่ 7 พฤศจิกายน พ.ศ. 2509 ทั้งนี้เพื่อรักษาระดับราคาข้าวในประเทศ ต่อมาในปี พ.ศ. 2510 ราคาข้าวในประเทศจึงได้ลดลง และในปี พ.ศ. 2511 มีการกว้านซื้อข้าว stock ไว้เพื่อเก็งกำไรมาก ทำให้ราคาข้าวทั้งในประเทศและในต่างประเทศสูงขึ้น ประเทศต่าง ๆ ที่เคยเป็นตลาดข้าวของไทยเมื่อซื้อข้าวจากไทยไม่ได้หันไปซื้อจากประเทศอื่น ไทยจึงต้องยินยอมให้มีการส่งออกโดยเสรี พร้อมทั้งลดค่าพรีเมียม ทั้งนี้เพื่อ

เพื่อรักษาตลาดข้าวของไทยไว้ ต่อมาในปี พ.ศ. 2512 ข้าวไทยที่ผลิตได้มีคุณภาพต่ำ ทั้งประเทศสหรัฐอเมริกาได้ดำเนินมาตรการให้เงินอุดหนุนแก่ผู้ส่งข้าวออกไปขายต่างประเทศ จึงทำให้ตลาดข้าวของไทยหันไปเป็นลูกค้าของประเทศสหรัฐอเมริกามากขึ้น ในปีนี้การส่งข้าวออกของประเทศไทยจึงลดลงมากทั้งปริมาณและมูลค่า

2. ยาง มูลค่าการส่งยางออกไปขายต่างประเทศค่อนข้างจะ Fluctuate เพราะราคายางไม่แน่นอน ในปี พ.ศ. 2503 ราคายางสูงมาก เพราะประเทศอุตสาหกรรมหลายประเทศมี Demand ในยางมากขึ้น แต่ในปีต่อมาราคายางก็ลดต่ำลง เพราะมีการผลิตยางเทียมมาใช้มากขึ้น ทั้งสหรัฐอเมริกา และสหราชอาณาจักร ก็ได้มีการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับการขาย ยางออกจากกองสะสมของรัฐบาล ราคายางตกต่ำเรื่อยมา โดยเฉพาะในปี พ.ศ. 2506 การส่งยางออกขายต่างประเทศลดลงทั้งปริมาณและมูลค่า เนื่องจาก

1. ประเทศมาเลเซียผลิตยางเพิ่มขึ้นมาก
2. ประเทศสหรัฐอเมริกาและสหราชอาณาจักรระบายนยางออกจากกองสะสม ยุทธปัจจัยมาก
3. Demand จากสหภาพโซเวียตลดลง
4. ต้องแข่งขันกับยางสังเคราะห์

ต่อมาในปี พ.ศ. 2507 มูลค่ายางส่งออกเพิ่มขึ้นเล็กน้อย เพราะปริมาณที่ส่งออกเพิ่มขึ้น ส่วนทางด้านราคายังคงตก หลังจากนั้นมูลค่ายางที่ส่งออกก็กลับลดต่ำลงไปอีก ด้วยสาเหตุเดิม คือมีการแข่งขันกับยางเทียมรุนแรงขึ้น และ Demand ในตลาดก็ลดต่ำลง จนมาถึงปี พ.ศ. 2511 และ 2512 มูลค่าและราคายางที่ส่งออกจึงได้เพิ่มขึ้น เนื่องจากสหรัฐอเมริกาซื้อยางเข้าสต็อกมาก เพราะคาดว่ากรรมกรจะมีการนัดหยุดงาน ส่วนทางด้านปริมาณที่ส่งออกนั้นเพิ่มขึ้นไม่มากนัก เพราะ Supply ของยางมีความยืดหยุ่นอยู่ในระยะเวลายาวอันสั้น

3. ข้าวโพด ประเทศญี่ปุ่นเป็นตลาดรับซื้อข้าวโพดที่สำคัญของไทย โดยการ
ทำสัญญาซื้อขายกันไว้ล่วงหน้า แล้วพอกาญส่งออกของไทยก็ทยอยส่งข้าวโพดตามปริมาณ
ราคาและตามระยะเวลาที่ระบุในสัญญา ในปี พ.ศ. 2504 พอกาญที่ทำสัญญาขายให้ญี่ปุ่น
ไว้ล่วงหน้าขาดทุนมาก เพราะมีพอกาญชาวญี่ปุ่นบางรายเข้ามากว่านซื้อข้าวโพดในประเทศ
ไทยเสียเองทำให้ราคาข้าวโพดในประเทศสูง ในปีต่อมาคือปี พ.ศ. 2505 จึงได้มีการ
เปลี่ยนแปลงโดยที่กรมการค้าต่างประเทศได้กำหนดปริมาณและราคาส่งออกแต่ละเดือน
ไว้ แล้วมอบให้สภาการค้าทำการจัดสรรโควตาให้แก่พอกาญส่งออก ทั้งนี้เพื่อเป็นการป้อง
กันไม่ให้เกิดการแข่งขันกันตัดราคาขาย และป้องกันการศึกราคาจากผู้ซื้อ ในปี พ.ศ.
2506, 2507 จึงได้มีการส่งออกมากขึ้นทั้งปริมาณและมูลค่า โดยเฉพาะในปี พ.ศ. 2507
ซึ่งอิตาลีได้ ซึ่งเป็นประเทศผู้ผลิตข้าวโพดที่สำคัญเกิดขึ้นแล้ว ญี่ปุ่นจึงได้หันมาซื้อข้าวโพด
จากไทยมากขึ้นอีก และทางการก็ได้เปิดให้มีการค้าข้าวโพดโดยเสรีขึ้น แต่ในปี พ.ศ.
2508 การส่งข้าวโพดออกกลับต่ำลงไปอีก เพราะปริมาณการใช้ข้าวโพดในประเทศเพิ่ม
ขึ้น และไม่มีข้าวโพดเหลือจากปี พ.ศ. 2507 เลย ในปีต่อมาคือ ปี พ.ศ. 2509 ราคา
ปริมาณ และมูลค่าการส่งข้าวโพดออกจึงได้กลับดีขึ้นอีกครั้งหนึ่ง เพราะ Demand ใน
ตลาดโลกเพิ่มขึ้น และปริมาณข้าวโพดที่ประเทศไทยผลิตได้ในปีนี้ก็สูงด้วย แต่ในปี พ.ศ.
2510 ราคาในตลาดโลกก็ลดลงกว่าปีก่อน 2 เปอร์เซ็นต์การเจรจาขายข้าวโพดให้ญี่ปุ่น
ในปี พ.ศ. 2511 นั้นใช้ราคาเฉลี่ย ซึ่งคำนวณจากราคาค่าเป็นหลัก และการขายให้ประ
เทศอื่น ๆ ก็ใช้ราคาที่ขายให้ประเทศญี่ปุ่นเป็นเกณฑ์ จึงทำให้ราคาส่งออกตามสัญญาใน
ปี พ.ศ. 2511 นั้นตกต่ำ ซึ่งสัญญานี้มีอายุคลุมมาถึงเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2512 เมื่อ
หมดอายุสัญญานี้แล้วรัฐบาลจึงได้หันมาใช้ระบบจัดสรรปริมาณส่งออกอีก ทำให้ราคาสูง
ขึ้น 8 เปอร์เซ็นต์ส่วนปริมาณส่งออกเพิ่มเพียง 1 เปอร์เซ็นต์เท่านั้น

4. คิงบุก ในปี พ.ศ. 2503, 2504 ราคาคิงบุกที่ส่งออกไปขายต่างประเทศ
สูงขึ้นเรื่อย ๆ เพราะ supply ไม่ได้เพียงพอ demand ของตลาดโลก ปลาย
ปี พ.ศ. 2505 ราคาคิงบุกสูงขึ้นมาก เนื่องจากมี demand เพิ่มขึ้นมากเพื่อใช้ในอุตสาหกรรมและเพิ่ม stock ในขณะที่เดียวกันทางด้าน supply ของโลกกลับลดลง

เนื่องจากเกิดอุทกภัยในอินโดนีเซีย และเกิดวิกฤติการณ์ทางการเมืองระหว่างมาเลเซีย และอินโดนีเซียราคาดีบุกจึงสูงมากเรื่อยมา จนถึง ปี พ.ศ. 2509 ราคาจึงได้เริ่มลดต่ำลง เนื่องจากการผลิตเพิ่มในอัตราที่สูงกว่า การเพิ่มของอัตรากาไร ทำให้การขาดแคลน ดีบุกน้อยลง ราคาดีบุกจึงลดต่ำเรื่อยมา จนถึงปลายปี พ.ศ. 2511 ประเทศสหรัฐอเมริกา ได้เริ่มกว้านซื้อดีบุกเข้า stock เพราะคาดว่าจะรุดรจะนัดหยุดงาน จึงทำให้ราคาดีบุก สูงขึ้น จนถึงปี พ.ศ. 2512 ถึงแม้ปริมาณดีบุกที่ประเทศไทยส่งออกจะลดลง 2 เปอร์เซ็นต์ เนื่องจากเกิดอุทกภัยทำให้ไทยผลิตได้น้อย แต่มูลค่าที่ส่งออกก็เพิ่มขึ้นถึง 10 เปอร์เซ็นต์ เพราะราคาดีบุกสูง

5. ปอ - ป่าน มูลค่าการส่ง ปอ - ป่าน ออกไปขายต่างประเทศมีความ เคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงมาก เพราะมีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านอุปสงค์และอุปทานอยู่ เสมอในปี พ.ศ. 2503 ประเทศปากีสถานซึ่งเป็นประเทศผู้ผลิตปอสำคัญ ประสบภัยธรรมชาติ ทำให้ประเทศไทยสามารถจำหน่ายปอได้มากขึ้นกว่าปีก่อน ๆ มาก แต่ในปีต่อมา เมื่อประเทศปากีสถานสามารถผลิตปอได้ก็ทำให้ราคาปอลดต่ำลง และปอที่ประเทศไทย ผลิตนี้จัดอยู่ในประเภทคุณภาพต่ำ ทำให้ราคาปอที่ส่งออกต่ำ จึงมีผู้ปลูกปอน้อยลง ปริมาณ ที่ส่งออกก็ลดตามไปด้วยจนถึงปี พ.ศ. 2507 มูลค่าของปอที่ส่งออกจึงได้เริ่มดีขึ้นบ้าง และในปี พ.ศ. 2508 ซึ่งเกิดกรณีพิพาทระหว่างประเทศอินเดียและปากีสถาน อินเดีย จึงหันมาซื้อปอจากประเทศไทยเป็นจำนวนมาก ทำให้ราคาปอที่ไทยส่งออกต่างประเทศ สูงกว่าปี พ.ศ. 2507 ถึง 14 เปอร์เซ็นต์ทั้งปริมาณที่ส่งออกก็มาก เพราะมีปอเหลือ อยู่ในสต็อกเป็นจำนวนมาก และในปี พ.ศ. 2508 นี้ก็ผลิตปอได้มากด้วย มูลค่าส่งออก จึงเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2508 และ 2509 แต่ในปี พ.ศ. 2510 ตลาดปอกลับซบเซาลง อีก มีผู้ซื้อปอจากประเทศไทยลดลง เพราะปอไทยคุณภาพต่ำราคาในประเทศตกต่ำมาก ในต้นปี พ.ศ. 2511 แต่ในตอนปลายปีราคากลับสูงขึ้นอีก เพราะประเทศอินเดียและปากีสถานได้รับความเสียหายจากอุทกภัย พอล่าส่งออกที่ได้ทำสัญญาซื้อขายไว้ตั้งแต่ต้นปีขณะที่ ราคายังต่ำ แต่เมื่อถึงเวลาที่จะต้องส่งออกในปลายปีซึ่งราคาปอสูง จึงได้พยายามส่ง ปอคุณภาพต่ำไปแทน สำนักงานมาตรฐานสินค้าจึงได้เข้าทำการควบคุมมาตรฐานปอที่ส่ง

ออก อย่างไรก็ตามปริมาณและมูลค่าปอที่ส่งออกในปี พ.ศ. 2511 นี้ลดลง 9 และ 12 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ เพราะราคาปอเริ่มสูงขึ้นในคอมปลายปีเท่านั้น ต่อมาในปี พ.ศ. 2512 ราคาและมูลค่าของปอที่ส่งออกก็เพิ่มขึ้น

6. ไม้สัก การส่งไม้สักออกไปต่างประเทศของไทยสูงขึ้นทั้งปริมาณและมูลค่าในปี พ.ศ. 2503 เพราะมีการขยายอุตสาหกรรมการต่อเรือ และทำเครื่องเรือนในยุโรปในปี พ.ศ. 2504 ถึง 2506 ปริมาณการส่งออกก็ลดต่ำลง เพราะทางการได้กวักชันปราบปรามการลักลอบตัดไม้ และอนุญาตให้ตัดไม้ลดลงเพื่อสงวนป่าไว้ หลังจากนั้นในปี พ.ศ. 2508 - 2510 มูลค่าไม้สักที่ส่งออกก็เพิ่มมากขึ้น เพราะมี Demand ในตลาดโลกเพิ่มขึ้น ทั้งองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ก็ได้ประมวลขายไม้สักของกลางได้เพิ่มขึ้นด้วยและตลาดต่างประเทศมีความนิยมไม้สักของไทยมาก ไม้สักที่ส่งออกส่วนมากส่งในลักษณะของซุงเพราะซุงไม้ได้เป็นสินค้ามาตรฐานเหมือนไม้แปรรูป ในที่สุดรัฐบาลได้เพิ่มอากรขาออกสำหรับซุงไม้สักจาก 10 เปอร์เซ็นต์เป็น 20 เปอร์เซ็นต์เมื่อวันที่ 21 กันยายน พ.ศ. 2509 เพื่อป้องกันไม่ให้ส่งออกมากเกินไป หลังจากนั้นในปี พ.ศ. 2509 - 2512 ทั้งปริมาณและมูลค่าที่ส่งออกก็ลดลงเรื่อย ๆ เพราะปริมาณไม้ในป่าของประเทศไทยเหลืออยู่น้อย และมีประเทศผู้ผลิตเป็นคู่แข่งเพิ่มอีกคือ ฮองกง ฉะนั้นในปีหลัง ๆ นี้ ความสำคัญของไม้สักในฐานะสินค้าออกของประเทศไทยจึงได้ลดความสำคัญลงเรื่อย ๆ

7. ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง มูลค่าของผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังที่ส่งออกไปขายต่างประเทศ มีความโน้ม-เอียงไปในทางที่สูงขึ้น ถึงแม้ในบางปีราคาจะตกต่ำ แต่ทางด้านปริมาณการส่งออกมันจะเพิ่มขึ้น ส่วนมากเป็นผลิตภัณฑ์ประเภทอาหารสัตว์ กระทรวงการได้กำหนดมันสำปะหลังป่นเป็นสินค้ามาตรฐาน ตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2505 ปัจจุบันผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังเป็นสินค้าขาออกที่มีความสำคัญยังไม่มากนัก เมื่อเทียบกับสินค้าออกอื่น ๆ

จากการทำ least square (ดังที่ได้แสดงไว้ในภาคผนวก) ทางด้านสินค้าออกจะเห็นได้ว่าสินค้าออกของประเทศไทยเพิ่มขึ้นในอัตราที่ช้ามาก นอกจากนี้สินค้าออกบางชนิด เช่น ยางพารา และไม้สัก ยังมีความโน้มเอียงที่มูลค่าการส่งออก

จะลดค่าลงไปในอนาคต ทั้งนี้ก็เพราะถูกแข่งขันจากยางเทียม และไม่ไค้มีการปรับปรุง
ปลูกซ่อมสวนยางเท่าที่ควร สำหรับทางคันไม้สักนั้นก็มีความจำเป็นที่จะต้องสงวนไว้
เพราะป่าไม้เป็นสิ่งสำคัญในการรักษาต้นน้ำ หากปล่อยให้มีการตัดไม้ในป่ากันโดยเสรีแล้ว
อาจประสบปัญหาขาดแคลนน้ำในอนาคตโดยอย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาถึงมูลค่าของสินค้าออก
โดยรวมแล้ว มูลค่าสินค้าออกของไทย ก็มีความโน้มเอียงในทางที่เพิ่มขึ้น แต่การเพิ่ม
ของมูลค่าสินค้าออกนี้ เพิ่มในอัตราที่ช้ามาก

ตารางที่ 8

อัตราการเพิ่มของมูลค่าสินค้าเข้าและสินค้าออก

ปี พ.ศ.	มูลค่าของสินค้าเข้า (ล้านบาท)	อัตราการเพิ่มของ ของสินค้าเข้า (ร้อยละ)	มูลค่าของสินค้าออก (ล้านบาท)	อัตราการเพิ่ม ของสินค้าออก (ร้อยละ)
2503	9,474.0		8,637	
2504	10,236.7	8.05	10,011.3	15.43
2505	11,430.2	11.65	9,593.9	4.17
2506	12,487.7	9.25	9,730.7	1.42
2507	13,984.2	11.69	12,447.5	27.91
2508	15,327.6	9.60	12,975	4.23
2509	24,481.4	59.72	14,419.1	11.12
2510	21,041.0	14.06	14,251	1.17
2511	24,833.0	18.02	13,736	3.17
2512	25,975.0	4.59	14,890	8.40
เฉลี่ย 2503- - 2512		13.16		6.66

ที่มา : ตารางที่ 2 และตารางที่ 3

เมื่อเปรียบเทียบอัตราการเพิ่ม (rate of growth) ของมูลค่าสินค้าเข้า และสินค้าออก จะเห็นว่ามูลค่าของสินค้าเข้าเพิ่มขึ้นในอัตราที่รวดเร็วกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับอัตราการเพิ่มของสินค้าออกซึ่งเพิ่มช้า จึงเป็นที่น่าเป็นห่วงว่าดุลการค้าของไทยที่ขาดดุลมาเป็นเวลานานนับสิบปีนี้จะยังคงขาดดุลต่อไปเรื่อย ๆ และยิ่งจะทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น คือจำนวนการขาดดุล จะเพิ่มมากขึ้นทุกปี ๆ หากไม่มีการดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งลงไปให้เด็ดขาด ซึ่งทางที่จะแก้การขาดดุล หรือบรรเทาการขาดดุลการค้าให้ลดน้อยลงไปได้ นั่นก็คือจะต้องหาทางเพิ่มสินค้าออกและลดสินค้าเข้า ส่วนมาตรการที่จะใช้หรือวิธีดำเนินการเพื่อแก้ปัญหานี้จะได้กล่าวในตอนหลัง สำหรับสาเหตุที่อัตราการเพิ่มของสินค้าเข้าสูงกว่าอัตราการเพิ่มของสินค้าออกนี้ ก็เนื่องจากเหตุผลดังนี้คือ

1. ประเทศไทย อยู่ในระหว่างเร่งรัดพัฒนา จำเป็นต้องซื้อสินค้าประเภททุนจากต่างประเทศ เพื่อใช้ในการผลิตสินค้าต่าง ๆ ซึ่งจะทำให้ประเทศสามารถผลิตสินค้าขึ้นใช้เองและลดปริมาณการนำสินค้าเข้าจากต่างประเทศในอนาคต และยังอาจสามารถส่งสินค้าที่ผลิตได้นี้ไปขายในต่างประเทศได้อีกด้วย แต่ในระหว่างที่กำลังพัฒนานี้ มูลค่าการนำเข้าของสินค้าประเภททุนเพิ่มมากขึ้น

2. สินค้าออกของประเทศไทยส่วนใหญ่เป็นสินค้าเกษตรกรรมเพียงไม่กี่ชนิด เช่น ข้าว ยาง ข้าวโพค ไม้สัก ฯลฯ ซึ่งปริมาณของพืชผลที่ผลิตได้แต่ละปีจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับสภาพอากาศ ซึ่งมีความแปรปรวนได้ง่าย ในปีที่แห้งแล้งผลผลิตที่ได้น้อย ทำให้ปริมาณสินค้าที่ส่งออกน้อยไปด้วย การปรับปรุงทางด้านเกษตรกรรมในอดีตที่ผ่านมา นั้นตามแผนพัฒนาฉบับที่หนึ่งและฉบับที่สองก็เป็นการมุ่งส่งเสริมการผลิตสินค้าที่ขาดแทนสินค้าเข้าจากต่างประเทศเป็นส่วนใหญ่ จึงไม่ปรากฏผลจากการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ผ่านมาได้ ทำให้ประเทศไทยมีสินค้าออกที่เป็นสินค้าอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น สินค้าออกส่วนใหญ่ยังคงขึ้นอยู่กับสินค้าเกษตรกรรมที่สำคัญ ๆ 7 - 8 ชนิด ดังกล่าว

3. สินค้าเกษตรกรรมที่ประเทศไทยส่งออกมักมีราคาต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับราคาสินค้าอุตสาหกรรมที่ไทยซื้อจากต่างประเทศ²³ ทำให้ดุลการค้าของประเทศไทยขาดดุลมาก เพราะมีความเสียเปรียบในอัตราการค้า

4. ประเทศญี่ปุ่นขายสินค้าให้แก่ประเทศไทยในราคาที่ต่ำกว่าราคาซื้อขายในประเทศญี่ปุ่นมาก และให้มีการขายแบบผ่อนส่งระยะยาว ทำให้ประชาชนชาวไทยนิยมซื้อสินค้าจากประเทศญี่ปุ่นมาก

5. สาเหตุของการที่อัตราการค้าเพิ่มของสินค้าเข้าสูงอีกประการหนึ่งก็คือ การเปลี่ยนแปลงกันของผู้บริโภคในการที่จะบริโภคสินค้านำเข้าต่าง ๆ ที่ซื้อจากต่างประเทศ มีความนิยมในสินค้าต่างประเทศมากกว่าสินค้าที่ผลิตในประเทศไทย ทำให้มูลค่าของสินค้าเข้าเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ²⁴

ในอดีตที่ผ่านมารัฐบาลก็ได้ตระหนักถึงปัญหาที่อัตราการค้าเพิ่มของสินค้าเข้าเพิ่มรวดเร็วกว่าอัตราการค้าเพิ่มของสินค้าออกนี้อยู่แล้ว และได้พยายามที่จะแก้ปัญหานี้ แต่ยังไม่ได้รับผลเป็นที่น่าพอใจ ดังเช่นได้ตั้งคณะกรรมการส่งเสริมสินค้าออกขึ้น และทางธนาคารชาติก็ได้ประกาศลดอัตรารับช่วงซื้อลดตั๋วเงินเกี่ยวกับสินค้าออกจาก 7 เปอร์เซ็นต์เป็น 5 เปอร์เซ็นต์ เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2502 ซึ่งทำให้ในปี พ.ศ. 2507 มีมูลค่าสินค้าส่งออกที่เพิ่มขึ้นมาก แต่ต่อมาในปี พ.ศ. 2510 ดุลการค้าขาดดุลมาก เนื่องจากสาเหตุทั้งภายในและภายนอกประเทศ คือประเทศไทยเกิดฝนแล้ง ทั้งยังเกิดวิกฤติการณ์ทางการเมืองในทางตะวันออกกลาง และเมื่อปลายปี พ.ศ. 2510 ประเทศอังกฤษยังได้ประกาศลดค่าเงินปอนด์อีกด้วยสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ ทำให้การส่งสินค้าออกของประเทศไทยน้อยลง ในปี พ.ศ. 2510 เมื่อพิจารณาการขาดดุลการค้าของประเทศไทยแล้วจะเห็นได้ว่าประเทศไทยขาดดุลในการติดต่อค้าขายกับประเทศญี่ปุ่นมากที่สุด ดังตารางที่แสดงต่อไปนี้

²³ สมพร เทพสิทธิ์, "ปัญหาสินค้าขึ้นปรุ้ม" วารสารพาณิชยศาสตร์และการบัญชี (สิงหาคม 2507)

²⁴ บัณฑิต บุนนาค, ศาสตราจารย์ "ปัญหาเศรษฐกิจการบริโภคเกินความจำเป็น" วารสารเศรษฐศาสตร์ (สิงหาคม 2513)

ตารางที่ 9

แสดงมูลค่าสินค้าขาเข้า สินค้าออก และดุลการค้าระหว่าง
ประเทศไทย กับ ประเทศญี่ปุ่น

(ล้านบาท)

ปี	สินค้าออกไป ประเทศญี่ปุ่น	สินค้าเข้าจาก ประเทศญี่ปุ่น	ดุลการค้า ไทย - ญี่ปุ่น	ดุลการค้าทั้ง หมคของไทย
2500	595	1,746	- 1,151	- 997
2501	486	1,890	- 1,404	- 1,790
2502	888	2,256	- 1,368	- 1,428
2503	1,530	2,463	- 933	- 1,008
2504	1,481	2,953	- 1,472	- 290
2505	1,352	3,357	- 2,005	- 1,975
2506	1,826	4,073	- 2,247	- 3,127
2507	2,673	4,704	- 2,031	- 1,914
2508	2,359	5,138	- 2,779	- 2,492
2509	2,930	6,572	- 3,642	- 4,405
2510	3,000	8,046	- 5,046	- 8,022
2511	2,874	8,274	- 5,400	- 10,424
2512	3,298	9,465	- 6,167	- 11,456

ที่มา:- ธนาคารแห่งประเทศไทย, รายงานเศรษฐกิจรายเดือน ฉบับประจำเดือน
กรกฎาคม พ.ศ.2513

ประเทศไทยได้สั่งซื้อสินค้าเข้าจากประเทศญี่ปุ่นมากกว่า 30 เปอร์เซ็นต์ ของสินค้าเข้าทั้งหมด เพราะสินค้าจากประเทศญี่ปุ่นมีราคาถูกกว่าสินค้าที่มาจากยุโรปมาก เนื่องจากค่าใช้จ่ายในการขนส่ง และต้นทุนการผลิตต่ำกว่า ทั้งประเทศญี่ปุ่นยังมีนโยบายที่จะขยายตลาดสินค้าให้กว้างขวาง โดยการขายสินค้าให้ต่างประเทศในราคาที่ถูกลง สินค้าที่ผลิตในประเทศญี่ปุ่น สินค้าที่ผลิตในประเทศญี่ปุ่นบางชนิดสามารถซื้อในประเทศไทยได้ในราคาที่ต่ำกว่าซื้อในประเทศญี่ปุ่น หรือที่เรียกว่าการทุ่มตลาด (Dumping) นั้นเอง